

02

Täydennyskoulutus
kouluttajille

HEADS-UP

Täydennyskoulutus koulutuksen ammattilaisille

Kehittäneet CARDET & AKLUB

JOHDANTO:

Haavoittuvassa asemassa olevien nuorten radikalisoituminen Euroopassa on suhteellisen uusi asia, ja ehkä uusin, joka koulutuksen ammattilaiset joutuvat kohtaamaan. HeadsUp pyrkii tarjoamaan koulutussisältöjä, jotka auttavat kouluttajia vahvistamaan nuorten kykyä vastustaa radikalisoitumista sekä positiivista tunnetta identiteetistä ja johonkin kuulumisesta.

KUVAUS:

Tämän opaskirjan tarkoitus on olla kattava koulutusohjelma, joka auttaa sinua kouluttajana miettimään, kuinka nuorten joukossa tapahtuvaan radikalisoitumiseen tulisi suhtautua. Koulutukseen kuuluu laaja valikoima monimediaisia, kiinnostavia simulaatiotyökaluja, joiden tarkoituksena on varmistaa, että sinulla on mahdollisuus saada irti suurin mahdollinen hyöty tarjotuista resursseista. Se on jaettu neljään päämoduuliin, jotka kaikki sisältävät sekä luokkahuoneessa tapahtuvaan oppimiseen liittyviä resursseja, että myöskin itseopiskelumateriaalia. Moduulit on jaoteltu seuraavasti:

Moduuli 1: Radikalisoituminen

- 1.1 Mitä on "radikalisoituminen"?
- 1.2 Miksi käytämme erityistä termiä "väkivaltaan johtava radikalisoituminen".
- 1.3 Miksi internet on yksi radikaalien lempityökaluista.
- 1.4 Radikalisoitumisen neljä eri muotoa – ekstremismi.

Moduuli 2: Sinun voimauttamisesi kouluttajana

- 2.1 Aktiivinen rooli suhteessa nuorten riskiin radikalisoitua.
- 2.2 Erilaisten merkkien tunnistaminen liittyen radikalisoitumiseen, joka johtaa väkivaltaan.
- 2.3 Ammattilaistyökalu "Käyttäytymisbarometrin" hyödyntäminen käytännössä.

Moduuli 3: Nuorten voimauttaminen

- 3.1 Kriittiset taidot
- 3.2 Tietoa monikulttuurisuudesta – rodulliset, sosiaaliset ja poliittiset trendit, jotka johtavat väkivaltaan
- 3.3 Nuorten motivoiminen monimuotoiseen yhteiskuntaan (suvaitsevaisuus, kulttuurien ymmärrys)

Moduuli 4: Tapaustutkimuksia (aktiviteettiperustaisia)

4.1 Tapaustutkimukset

4.2 Käytännön ratkaisuja

4.3 Omaksuttava lähestymistapa (Ryhmäreflektio OFFLINE, itsereflektio ONLINE)

MODUULI 1: Radikalisoituminen

1.1 Mitä on "radikalisoituminen"?

1.2 Miksi käytämme erityistä termiä "väkivaltaan johtava radikalisoituminen".

1.3 Miksi internet on yksi radikaalien lempityökaluista.

1.4 Radikalisoitumisen neljä eri muotoa – ekstremismi.

MODUULIN TAVOITE: Tämän moduulin tavoitteena on tutustuttaa koulutettava siihen, mitä radikalisoituminen terminä tarkoittaa. Tavoitteena on myös osata selittää, milloin radikalisoituminen on vaarallista. Koulutettavat saavat myös perustiedot radikalisoitumisen neljästä eri tyypistä ja pystyvät tunnistamaan erot niiden välillä.

OPPIMISTAVOITTEET:

Kun koulutettavat ovat päässeet moduulin loppuun, he osaavat:

1. Selittää termin "radikalisoituminen".
2. Selittää miksi käytämme erityistä termiä "väkivaltaan johtava radikalisoituminen".
3. Kuvailla, miksi internet on yksi radikaalien lempityökaluista.
4. Löytää Heads-Up videoita internetistä ja esittää niitä nuorille.
5. Nimetä radikaalisaation ääriliikkeiden neljä eri tyyppiä.
6. Selittää nuorille, mitä oikeisto-ääriliike tarkoittaa.
7. Selittää nuorille, mitä vasemmisto-ääriliike tarkoittaa.
8. Selittää nuorille, mitä yhden asian ääriliike tarkoittaa.
9. Selittää nuorille, mitä poliittis-uskonnollinen ääriliike tarkoittaa.

OPPITUNNIN RUNKO:

Aktiviteetit:	Kuvaus:	Resurssit:	Välineet:	Aika:
1. Johdatus koulutukseen ja	Kouluttaja esittelee oppitunnit ja niiden tavoitteet lyhyesti.	Yksityiskohtainen info aktiviteettiin liittyen on	Fläppitaulu, tusseja	35'

selvitys koulutukseen osallistuvien odotuksista	Koulutukseen osallistuvat esittelevät itsensä ja kertovat koulutukseen liittyvistä odotuksistaan.	aina taulukon alapuolella. Tämä ohjeistus pätee kaikkiin aktiviteetteihin kaikissa taulukoissa. Ohjeet "ODOTUKSET" aktiviteettiin löytyvät taulukon alapuolelta.		
2. Adjektiivin "radikaali" merkitys. Ovatko radikaalit ajatukset hyviä vai pahoja?	Koulutettavat etsivät synonyymejä sanalle RADIKAALI ymmärtääkseen paremmin sen merkityksen.	Ohjeet "Adjektiivin RADIKAALI merkitys" aktiviteettiin löytyvät taulukon alapuolelta.	Fläppitaulu, tusseja	25'
Lyhyt tauko				5'
3. Miksi käytämme termiä "väkivaltaan johtava radikalisoituminen"?	Kouluttaja esittelee kaksi (tai useampia) radikalisoitumisen määritelmää. Koulutettavat saavat keskustelun avulla selville, miksi käytetään erityistermiä "väkivaltaan johtava radikalisoituminen".	Teksti "Ovatko väkivaltainen ja ei-väkivaltainen radikalisoituminen sama asia?" on taulukon alapuolella. Heads-Up video otsikolla "Päivä elämästä" – www.heads-up.online	Videotykki Kannettava tietokone	40'
4. Radikalisoituminen internetissä ja nuoret	Kouluttaja selittää, että internet voi toimia radikalisoitumisen työkaluna. Hän esittää videotarinoita kahdesta nuoresta, Kasperista ja Jennasta.	Heads-Up video otsikolla "Jenna" - www.heads-up.online Heads-Up video otsikolla "Kasper" - www.heads-up.online	Videotykki Kannettava tietokone	20'
Tauko				15'
5. Kuinka löytää ja kerätä tietoa väkivaltaisista ääriyhmistä	Koulutettavat valitsevat jonkin ääriyhmän kouluttajan laatimalta listalta ja valmistelevat lyhyen esityksen siitä.	Ohjeet "ÄÄRIRYHMÄT" aktiviteettiin löytyvät taulukon alapuolelta. Esimerkki esityksen sisällöstä löytyy taulukon alapuolelta.	Kannettavia tietokoneita Paperia ja kyniä	40'

6. Oikeistolainen ääriliike	Kouluttaja kertoo oikeistolaisesta ekstremismistä. Tämän jälkeen ryhmä koulutettavia esittää konkreettisen esimerkin oikeistolaisesta ääriryhmästä.	Tietoa oikeistolaisesta ekstremismistä löytyy taulukon alapuolelta.	Videotykki Kannettava tietokone	20'
Lyhyt tauko				5'
7. Vasemmistolainen ääriliike	Kouluttaja kertoo vasemmistolaisesta ekstremismistä. Tämän jälkeen ryhmä koulutettavia esittää konkreettisen esimerkin vasemmistolaisesta ääriryhmästä.	Tietoa vasemmistolaisesta ekstremismistä löytyy taulukon alapuolelta.	Videotykki Kannettava tietokone	20'
8. Yhden asian ääriliike	Kouluttaja kertoo yhden asian ekstremismistä. Tämän jälkeen ryhmä koulutettavia esittää konkreettisen esimerkin yhden asian ääriryhmästä.	Tietoa yhden asian ekstremismistä löytyy taulukon alapuolelta.	Videotykki Kannettava tietokone	20'
9. Poliittis-uskonnollinen ääriliike	Kouluttaja kertoo poliittis-uskonnollisesta ekstremismistä. Tämän jälkeen ryhmä koulutettavia esittää konkreettisen esimerkin poliittis-uskonnollisesta ääriryhmästä.	Tietoa poliittis-uskonnollisesta ekstremismistä löytyy taulukon alapuolelta.	Videotykki Kannettava tietokone	20'
Tauko				15'

1.1. Mitä radikalisoituminen on?

AKTIVITEETTI 1: Johdatus koulutukseen ja selvitys koulutukseen osallistuvien odotuksista

35'

Kouluttaja käyttää "ODOTUKSET" aktiviteettia saadakseen selville koulutettavien odotukset koulutuksen suhteen ja antaakseen heidän esitellä itsensä. Kouluttaja saa selville, millaisia kokemuksia ja tietoa heille on radikalisoitumiseen liittyen kertynyt tähän mennessä.

Ohjeet "ODOTUKSET" aktiviteettiin

Kouluttaja kirjoittaa kaikkien moduulien nimet ja pääaiheet (Moduuli 1. Radikalisoituminen; 1.1 Mitä on "radikalisoituminen"?; 1.2 ... jne.) fläppitaululle. Jokainen koulutettava saa kolme värisymbolia, kaikille samanlaiset (esimerkiksi pienet väripaperista leikatut ympyrät). Kouluttaja kertoo koulutettaville, että heidän tehtävänä on merkitä kolme aiheet, joista he uskovat olevan eniten hyötyä heille itselleen. Kouluttaja esittelee lyhyesti kaikki aiheet, jotta koulutettavilla on tietoa päätöksensä tueksi. Kouluttaja voi esimerkiksi kertoa kaikkien aiheiden otsikot ja tärkeimmät oppimistavoitteet. Tämän jälkeen kaikki koulutettavat (ei yksitellen) menevät fläppitaululle ja asettavat symbolinsa heille kiinnostavimpien aiheiden viereen. Kouluttaja pyytää koulutettavia vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

- Mikä on nimesi ja ammattisi?
- Mitkä aiheet merkitsit ja miksi?
- Millaisia kokemuksia sinulla on radikalisoitumiseen liittyen? (esim. aiheeseen liittyvät käydyt koulutukset, käytännön kokemuksia)?

Aktiviteetin lopussa kouluttaja esittää yhteenvedon. Hän kertoo, mitkä aiheet osallistajat kokivat hyödyllisimmiksi. Hän kiittää tiedosta ja lupaa ottaa sen huomioon koulutuksessa.

Koulutettavien omien odotusten tunnistaminen on hyvin oleellista. Jos koulutus ei täytä koulutettavien odotuksia ja toiveita, he pettyvät.

AKTIVITEETTI 2: Adjektiivin "RADIKAALI" merkitys. Ovatko radikaalit ajatukset hyviä vai pahoja?

25'

Kouluttaja käyttää aktiviteettia nimeltä "Adjektiivin RADIKAALI merkitys" selittääkseen koulutettaville "radikaali" sanan merkityksen sekä lisäksi sen, että radikaalit ajatukset voivat olla sekä hyviä että pahoja. Käyttäessään tätä aktiviteettia kouluttaja valmistelee koulutettavia ymmärtämään termit "radikalisoituminen" ja "väkivaltaan johtava radikalisoituminen" syvällisemmin. Kouluttajalla täytyisi olla vähintään seuraavat pohjatiedot.

Kouluttajan pohjatiedot tätä aktiviteettia varten

Ihmisillä on erilaisia mielipiteitä ja uskomuksia. On luonnollista, että he myös puhuvat niistä. He yrittävät vakuuttaa muita ihmisiä mielipiteistään ja joskus yrittävät saada aikaan muutoksia perheeseensä.

yhteisöön tai yhteiskuntaan. Mikäli jotkin mielipiteet ovat hyvin kaukana ns. yleisestä mielipiteestä, kutsumme niitä RADIKAALEIKSI. Sanakirjan selitys adjektiiville RADIKAAALI on, että se tarkoittaa yleisestä mielipiteestä suuresti poikkeavaa näkemystä.

Synonyymejä adjektiiville "radikaali" ovat toisaalta äärimmäinen, ääriliikkeen kannattaja, fanaattinen, vallankumouksellinen, mullistava. Mutta toisaalta myös epätavanomainen, epäsovinnainen, ei-perinteinen, ennakkoluuloton, edistysmielinen.

Radikaali ajattelu ei ole mikään rikos itsessään ja usein nuoret nimenomaan samastuvat ajattelutapoihin, jotka haluavat enemmän tai vähemmän radikaaleja muutoksia yhteiskuntaan. Radikaalista ajattelusta tulee vaarallista silloin, kun se johtaa yksilön osallistumaan väkivaltaisiin ja laittomiin toimiin, joiden tarkoituksena on saavuttaa poliittisia, ideologisia tai uskonnollisia tavoitteita.

Ohjeet "Adjektiivin RADIKAAALI merkitys" aktiviteettiin

Kouluttaja kirjoittaa sanan "radikaali" fläppitaululle. Sitten hän pyytää koulutettavia keksimään synonyymejä tälle sanalle. Hän kirjoittaa synonyymit fläppitaululle. Kun koulutettavat eivät enää keksi lisää synonyymejä, kouluttaja voi kertoa, mitä sanakirjassa sanotaan kyseisestä sanasta. Esimerkiksi: RADIKAAALI tarkoittaa yleisestä mielipiteestä suuresti poikkeavaa näkemystä.

Kouluttaja ja koulutettavat tarkastelevat yhdessä fläppitaululle kirjoitettuja synonyymejä, ja keskustelevat siitä, missä tilanteissa näitä sanoja voitaisiin pitää positiivisina ja missä negatiivisina. Esimerkiksi sana "vallankumouksellinen". Vallankumouksellinen vire yhteiskunnassa voi olla negatiivinen ja vaarallinen asia. Toisaalta taas vallankumoukselliset löydökset biokemian saralla voivat olla positiivinen asia.

Kouluttaja voi myös antaa koulutettavien keskustella keskenään, jolloin hänen roolinsa on valvoa keskustelua. Keskustelun ja aktiviteetin tavoitteena on auttaa osallistujia ymmärtämään, että radikaali ajattelu sinänsä ei ole rikos. Radikaalit ajatukset voivat olla sekä hyviä että pahoja. Esimerkiksi ajatus, että naiset voisivat käyttää housuja, tai että orjuus tulisi lakkauttaa, olivat omana aikanaan hyvin radikaaleja. Radikaaleista näkemyksistä tulee vaarallisia ja epätoivottuja, mikäli vähemmistö käyttää väkivaltaa tai laittomia keinoja radikaalien ajatustensa ja muutosten edistämiseen. Demokraattisissa yhteiskunnissa väkivalta tai laittomuudet eivät ole tarpeen yhteiskunnallisten tai johonkin yhteisöön liittyvien muutosten ajamisessa. Jokaisen vähemmistön on mahdollista argumentoida ja yrittää edistää jopa radikaaleja näkemyksiä ja yhteiskunnallisia muutoksia ilman väkivaltaa. Esimerkkejä väkivallattomista radikaaleista muutoksista ovat naisten oikeus aborttiin tai samaa sukupuolta olevien avioliitto-oikeus.

1.2 Miksi käytämme termiä ”väkivaltaan johtava radikalisoituminen”

Aktiviteetti 3: Miksi käytämme termiä ”väkivaltaan johtava radikalisoituminen”?

Kouluttaja esittelee erilaisia radikalisoitumisen määritelmiä. Esimerkiksi yksi lyhyt määritelmä ja yksi kattavampi.

- Radikalisoituminen on prosessi, jossa omaksutaan äärimmäiset mielipiteet ja uskomusjärjestelmät.
- Radikalisoituminen on prosessi, jossa yksilö tai ryhmä omaksuu yhä äärimmäisempiä poliittisia, sosiaalisia tai uskonnollisia ihanteita ja pyrkimyksiä, jotka hylkäävät tai haittaavat olemassa olevaa asioiden tilaa tai kansakunnan nykyaikaisia ajatuksia ja ilmaisutapoja.

Kouluttaja voi lisäksi kertoa esimerkiksi, että radikaali ajattelu ei ole rikos itsessään ja että nuorien sympatiat ovat usein enemmän tai vähemmän radikaalien yhteiskunnallisten muutosten puolella. Radikaalista ajattelusta tulee vaarallista, kun se johdattaa yksilön turvautumaan väkivaltaan ja laittomuuksiin poliittisten, ideologisten tai uskonnollisten päämäärien saavuttamiseksi.

Kanadalainen voitto tavoittelematon järjestö CPRLV (Centre for the Prevention of Radicalization Leading to Violence, Väkivaltaan johtavan radikalisoitumisen estämiskeskus) käyttää termiä ”väkivaltaan johtava radikalisoituminen” erottaakseen väkivaltaisen ja ei-väkivaltaisen radikalisoitumisen toisistaan. Seuraava teksti on poimittu kyseisen järjestön nettisivuilta.

Kouluttaja antaa tämän tekstin kaikille osallistujille. Osallistujat lukevat sen ja keskustelevat seuraavista aiheista:

- Miksi käytetään erityistä termiä ”väkivaltaan johtava radikalisoituminen”?
- Ovatko nuoret radikaalimpia kuin varttuneemmat ihmiset?
- Pystytkö nimeämään joitakin radikaaleja ryhmiä, jotka käyttävät väkivaltaa tai laittomia keinoja maassamme?
- Onko maassamme poliitikkoja, jotka rohkaisevat väkivaltaiseen toimintaan?

Ovatko väkivaltainen ja ei-väkivaltainen radikalisoituminen sama asia?

On tärkeää erottaa toisistaan väkivaltainen ja ei-väkivaltainen radikalisoituminen. Joskus ihmiset, jotka ovat tiukasti kiinni omissa uskomuksissaan, voivat omaksua aseman, joka on toki radikaali, mutta ei välttämättä kuitenkaan demokraattisten normien ja arvojen vastainen. Tällaista radikalisoitumista ei nähdä väkivaltaisena.

Lisäksi ei-väkivaltaiset radikaalit voivat olla erittäin myönteisessä roolissa yhteisöissään ja myös laajemmassa poliittisessa kontekstissa. Suurin osa demokraattisten yhteiskuntien edistysaskeleista on ollut jonkin sortin radikalisoitumisen tulosta. Martin Luther Kingiä, Gandhia ja jopa Nelson Mandelaa pidettiin kaikkia radikaaleina omana aikanaan. Kun tiukasti iskostuneita ajattelutapoja ja asioiden hoitamisen tapoja haastetaan radikaalilla kritiikillä, joka kohdistuu johonkin sosiaalisen järjestelmän osaan, tämä saattaa aiheuttaa sen, että yhteiskunta kehittyy myönteiseen suuntaan.

Radikaaleista näkemyksistä tulee ongelmallisia, kun ne laillistavat, rohkaisevat tai vahvistavat väkivaltaa tai erilaisia väkivaltaisia äärikäyttäytymismuotoja – mukaan lukien terrorismi ja väkivaltaiset viharikokset – edistääkseen jotakin tiettyä tavoitetta, ideologiaa tai maailmankuvaa. Henkilöt, jotka ovat väkivaltaisen radikalisoitumisprosessin keskiössä saattavat rohkaista, avustaa tai tehdä itse väkivallan tekoja tietyn uskomusjärjestelmän nimissä, sillä heidät on kategorisesti vakuutettu siitä, että heidän uskomusjärjestelmänsä on ainoa oikea ja sulkee pois kaikki muut vaihtoehdot.

Tämän aktiviteetin lopussa kouluttaja esittelee Heads-Up projektin nettisivut ja Youtube-kanavan hyödyllisinä tietolähteinä ja työkaluina etulinjan kouluttajille. Käytännön esimerkkinä hän käyttää videota "Päivä elämässä".

Heads-Up projektin työkalut ovat käytettävissä projektin nettisivuilla – www.heads-up.online

Projektin Youtube-kanava <https://www.youtube.com/channel/UctWIESmkq4W8v5Gzvnkf1Qg/>

1.3 Miksi internet on yksi radikaalien lempityökaluista

AKTIVITEETTI 4: Radikalisoituminen internetissä ja nuoret

Kouluttaja näyttää, että internetiä käytetään työkaluna radikalisoitumiseen, myös sellaiseen, joka johtaa väkivaltaan. Hän esittää Heads-Upin videotarinat kahdesta nuoresta, Jennasta ja Kasperista.

Kouluttajan perustiedot tätä aktiviteettia varten

Internetistä on tullut ihanteellinen viestintäväline radikaalien ajatusten levittämiseen. Internet toimii tehokkaana, halpana ja helposti saavutettavana työkaluna radikalisoitumisen helpottamisessa. Silti internetillä yksinään, ilman henkilökohtaisia ihmissuhteita, ei ole voimaa radikalisoida yksilöitä. Henkilökohtaiset suhteet ihmisiin, jotka jakavat samat mielipiteet tai uskomusjärjestelmän, ovat aina mukana radikalisoitumisen prosessissa. Henkilöiden väliset suhteet (oikeat tai virtuaaliset) pysyvät radikalisoitumisprosessin tärkeimpänä osana.

Todellisuus on yleensä monimutkainen, eikä sitä voi mahduttaa kahteen tai kolmeen lauseeseen tai kahden minuutin videoon. Valitettavasti internetin maailma on kuitenkin niin tulvillaan tietoa, että ihmiset kiinnostuvat todennäköisemmin lyhyistä viesteistä ja videoista. Internet on luonut virtuaalisen maailman, jossa anonyymiteetti rohkaisee ilmaisemaan minkä tahansa mielipiteen, mukaan lukien äärimmäiset ja vaaralliset. Internetissä olet eristyksissä tavallisesta sosiaalisesta verkostasi (perhe, ystävät, jne.) ja näet ja kuulet radikaaleja ajatuksia ja näkemyksiä usein. Johonkin teemaan keskittyvät verkkosivut toimivat kaikukoppana, jossa samoja mielipiteitä toistetaan yhä uudelleen ja uudelleen, sillä tietyt sivustot houkuttelevat ihmisiä, joilla on samanlaiset mielipiteet. Vastaavasti jokainen eriävä mielipide näillä sivustoilla kielletään ja niistä rangaistaan loukkaavilla tai vihakommenteilla. Kriittinen ajattelu on usein ainoa puolustautumiskeino internetiä selaillessa.

Sosiaalisesta mediasta on tullut olennainen ja jännittävä osa elämäntapaamme. Miljoonat nuoret käyttävät näitä alustoja päivittäin jakaakseen sisältöä. Ottaen huomioon sen, kuinka sitoutuneita nuoret ovat näihin sosiaalisiin verkkoympäristöihin, eläen välillä koko elämänsä verkkoprofiiliensa kautta, uusi tutkimus osoittaa, että internetistä on tulossa radikalisoitumisen "uusi hautomo". Tämä johtuu osittain siitä, kuinka radikalisoijat käyttävät sosiaalista mediaa uusien radikaalien uskovien värväämiseen, mutta sitä edistää myös sosiaalisen median alustojen käyttämät algoritmit. Esimerkiksi, kun yksilö etsii sisältöä verkosta, nämä algoritmit tuottavat ehdotuksia, jotka suosittelevat lisää samankaltaista sisältöä, jota käyttäjä voisi tarkastella seuraavaksi. Näin henkilöt, jotka haluavat etsiä tätä sisältöä verkosta voivat nopeasti löytää linkin toisensa perään materiaaliin, joka edistää heidän uskoaan siihen, että esimerkiksi tietyt ryhmät tai maat kärsivät epäoikeudenmukaisuudesta, mikä taas osaltaan kiihdyttää heidän radikalisoitumistaan.

Kouluttaja voi kommentoida Heads-Upin "Jenna" ja "Kasper" videoita, ja korostaa internetin ja sosiaalisen median roolia videotarinoissa.

- Internet toimii henkilön tietolähteenä ja muiden radikaalien virtuaalisena tapaamispaikkana – esimerkki videolla: Jenna ja Essi chattailemassa radikaaleille keskustelupalstoilla
- Internet on alusta aivopesulle – esimerkki videolla: Jenna osoittaa empatiaa Tariqin ja tämän ystävien hätää kohtaan ja toteaa, että Tariq tarvitsee hänen tukeaan.
- Internet on paikka, jossa nuoret voivat radikalisoitua ja motivoitua toimimaan – esimerkki videolla: Jenna ja Essi suunnittelemassa muuttoaan ulkomaille liittyäkseen Tariqin ja tämän ystävien joukkoon.

1.4 Radikalisoitumisen neljä eri muotoa

AKTIVITEETTI 5: Kuinka löytää ja kerätä tietoa väkivaltaisista ääriryhmistä

Kouluttaja jakaa koulutettavat kahden tai kolmen hengen ryhmiin. Jokaisen ryhmän tehtävänä on valmistella lyhyt esitys jostakin ääriryhmästä tai -liikkeestä.

Ohjeet aktiviteettiin "ÄÄRIRYHMÄT"

Jokainen ryhmä voi valita yhden äärijärjestön esityksensä aiheeksi. Mutta jokainen ryhmä valitsee eri tyyppisen äärikäyttäytymisen. Kouluttajalla on seuraavat neljä listaa äärijärjestöistä ja -liikkeistä.

- Esimerkkejä oikeistolaisista ääriryhmistä ja -liikkeistä

KU KLUX KLAN, CHURCH OF THE CREATOR, HERITAGE FRONT (HF), BLOOD & HONOUR, COMBAT 18 (C18), KULTAINEN AAMUNKOITTO, HAMMERSKINS NATION, ARYAN GUARD, SKINHEAD LIIKE

- Esimerkkejä vasemmistolaisista ääriryhmistä ja -liikkeistä

ANONYMOUS, MUSTA BLOKKI, ANARKISMI, RED AND ANARCHIST SKINHEADS (RASH), INTERNATIONALIST RESISTANCE (IR), SKINHEADS AGAINST RACIAL PREJUDICE (SHARP)

- Esimerkkejä yhden asian ääriryhmistä ja -liikkeistä

ELÄINTEN VAPAUSTUSRINTAMA (EVR), MAAN VAPAUTUSRINTAMA, FREEMEN ON THE LAND

- Esimerkkejä poliittis-uskonnollisista ääriryhmistä ja -liikkeistä

AL QAIDA, AL SHABAAB, KORKEIN TOTUUS, BOKO HARAM, HAMAS, HIZBOLLAH, TAMILITIIKERIT, MANMASI NATIONAL CHRISTIAN ARMY, TALIBAN

Esityksien tulee sisältää ainakin perustiedot valitusta äärijärjestöstä sekä tietoa sen harjoittamista laittomista tai väkivaltaisista toimista. Kouluttaja voi näyttää esimerkin tiedoista, joita esityksen tulisi sisältää.

Esimerkki esityksen sisällöstä

Ääriorganisaation nimi: BLOOD & HONOUR

Perustietoa: Blood & Honour tunnetaan uusnatsimusiikin levittäjäjärjestönä. Blood & Honour -nimi on sama kuin Hitlerin nuorisojärjestön tunnuslause, "Blut und Ehre" (Blood and Honour, veri ja kunnia). Järjestön perustaja, Ian Stuart Donaldson, oli brittiläisen äärioikeistolaisen rockbändin Skrewdriverin laulaja ja johtohahmo, joka kannatti uusnatsismia. Ian Stuart Donaldson kuoli vuonna 1993, mutta on yhä organisaation syvästi kunnioittama. Blood & Honour julkaisee lehteä, joka markkinoi uusnatsismia äärioikeistolaisten bändien haastattelujen kautta sekä mainostamalla konsertteja, joissa esiintyy valkoista ylivaltaa kannattavia bändejä. Blood & Honourilla on useita alajaostoja arviolta kahdessakymmenessä maassa, mukaan lukien Iso-Britannia, USA, Italia, Belgia, Ranska ja Espanja.

Laittomat tai väkivaltaiset toimet: Blood & Honourin lukuisat alajaostot järjestävät konsertteja ja "white pride" kokoontumisia, jotka kokoavat yhteen skinejä ja muita uusnatsismin kannattajia. Järjestöön yhdistettyjä henkilöitä syytetään monista väkivallan teoista. Esimerkiksi vuonna 2012 Brittiläisessä Kolumbiassa kahta järjestön jäsentä syytettiin viharikoksesta ja erittäin pahantahtoisesta hyökkäyksestä filippiiniläiset juuret omaavan kansalaisen kimppuun.

Jokainen ryhmä esittää esityksensä myöhemmin, aina sen äärikäyttäytymisen muodon yhteydessä, jota kulloinkin käsitellään.

AKTIVITEETTI 6: Oikeistolainen ääriliike

Kouluttaja esittää seuraavan infon oikeistolaisesta äärikäyttäytymisestä. Tämän jälkeen koulutettavista muodostettu ryhmä esittää konkreettisen esimerkin äärioikeistolaisesta ryhmästä.

Tietoa oikeistolaisesta ääriliikkeestä

Radikalisoitumisen muoto, joka yhdistetään fasismiin, rasismiin, ylivallan tavoitteluun ja äärikansallismielisyyteen. Tätä radikalisoitumisen muotoa määrittää rodullisen, etnisen tai pseudo-kansallisen identiteetin väkivaltainen puolustaminen ja siihen yhdistetään myös radikaali vihamielisyys viranomaisia, vähemmistöjä, maahanmuuttajia tai vasemmistolaisia poliittisia ryhmiä kohtaan.

Näissä ryhmissä ei tavallisesti ole paljon jäseniä ja jäsenet vaihtavat ryhmiä usein tai kuuluvat useisiin ryhmiin yhtä aikaa. Kun uusia ryhmiä luodaan, se ei välttämättä tarkoita, että oikeistolaiseen ääriliikkeeseen liittyy uusia jäseniä. Äärioikeistolaiset ryhmät, joita usein johtavat karismaattiset johtajat, voivat olla lyhytikäisiä tai toimia julkisivuna jollekin muulle. Äärioikeistolainen liike pitää sisällään laajan ja löyhästi toisiinsa liittyvän, heterogeenisen kokoelman ryhmiä ja yksilöitä, joilla on laajasti vaihtelevia tyytymättömyyden syitä ja asemia; nämä ryhmät voivat toisinaan olla konfliktissa keskenään. Jäsenet käyttävät monenlaisia äärioikeistolaisesta ideologiasta poimittuja symboleja osoittamaan ryhmään kuulumista. Näitä symboleja voi esiintyä vaatteissa, tatuoinneissa tai graffiteissa. Tietyt nonverbaaliset eleet voivat myös kertoa ryhmään yhdistymisestä, esimerkkinä natsitervehdys.

Esimerkkejä äärioikeistolaisista ryhmistä ja liikkeistä

KU KLUX KLAN, CHURCH OF THE CREATOR, HERITAGE FRONT (HF), BLOOD & HONOUR, COMBAT 18 (C18), KULTAINEN AAMUNKOITTO, HAMMERSKINS NATION, ARYAN GUARD, SKINHEAD LIIKE

Kouluttajan tulisi osoittaa arvostusta jokaisen esityksen esittäneen ryhmän vaivannäköä kohtaan. Hän voi esimerkiksi palkita ryhmän karamelleilla, mikä auttaa luomaan hyvää mieltä koulutuksen aikana.

20'

AKTIVITEETTI 7: Vasemmistolainen ääriliike

Kouluttaja esittää seuraavan infon vasemmistolaisesta äärikäyttäytymisestä. Tämän jälkeen koulutettavista muodostettu ryhmä esittää konkreettisen esimerkin äärivasemmistolaisesta ryhmästä.

Tietoa vasemmistolaisesta ääriliikkeestä

Radikalisoitumisen muoto, joka keskittyy pääsääntöisesti antikapitalistisiin vaatimuksiin ja vaatii muutosta poliittiseen järjestelmään, jonka nähdään olevan vastuussa sosiaalisen epätasa-arvon tuottamisesta. Usein ryhmät saattavat lopulta käyttää väkivaltaisia keinoja. Näitä ryhmiä ovat esimerkiksi anarkistit, maolaiset, trotskilaiset ja marxilaisleninistit.

Äärivasemmistolaisuus on laaja poliittinen liike, jota yhdistää kapitalismin, länsimaisen demokratian, imperialismin ja militarismin torjuvat arvot. Nämä ääriuskomukset, -asenteet ja -kannat markkinoivat joskus väkivaltaa, usein viranomaisia kohtaan, ja johtavat jopa terroritekoihin. Äärivasemmistolaisuus saa innoituksensa erilaisten oppien radikaaleista tulkinnoista, esimerkiksi maolaisuudesta, trotskilaisuudesta, castrolaisuudesta ja marxilaisleninistisestä liikkeestä. Verrattuna äärioikeistoon, äärivasemmisto on yleensä huomaamattomampaa. He eivät juurikaan käytä symboleja, yleensä käytössä on vain heidän logonsa.

Esimerkkejä äärivasemmistolaisista ryhmistä ja liikkeistä

ANONYMOUS, MUSTA BLOKKI, ANARKISMI, RED AND ANARCHIST SKINHEADS (RASH), INTERNATIONALIST RESISTANCE (IR), SKINHEADS AGAINST RACIAL PREJUDICE (SHARP)

AKTIVITEETTI 8: Yhden asian ääriliike

Kouluttaja esittää seuraavan infon yhden asian äärikäyttäytymisestä. Tämän jälkeen koulutettavista muodostettu ryhmä esittää konkreettisen esimerkin yhtä asiaa ajavasta ääriryhmästä.

Tietoa yhden asian ääriliikkeestä

Tähän kategoriaan kuuluu ryhmiä, joita ei yhdistetä vasemmistolaiseen eikä myöskään oikeistolaiseen ääriliikkeeseen. Tätä radikalisoitumisen muotoa motivoi pääasiassa jokin yksittäinen asia. Tähän kategoriaan kuuluu esimerkiksi radikaaleja ympäristö- tai eläinten oikeuksia ajavia ryhmiä, anti-aborttiekstremistejä, tiettyjä homoja syrjiviä tai antifeministisiä liikkeitä sekä ultra-individualistisia liikkeitä tai itsenäisiä ääriliikkeitä, jotka käyttävät väkivaltaa. Joukkomurhaajat, joiden motiivina on osittain tai kokonaan ideologia, saattavat myös kuulua tähän kategoriaan.

Esimerkkejä yhden asian ääriryhmistä ja -liikkeistä

ELÄINTEN VAPAUSTUSRINTAMA (EVR), MAAN VAPAUTUSRINTAMA, FREEMEN ON THE LAND (FMOTL)

AKTIVITEETTI 9: Poliittis-uskonnollinen ääriliike

20'

Kouluttaja esittää seuraavan infon poliittis-uskonnollisesta ääriliikkeestä. Tämän jälkeen koulutettavista muodostettu ryhmä esittää konkreettisen esimerkin poliittis-uskonnollisesta ääriryhmästä.

Tietoa poliittis-uskonnollisesta ääriliikkeestä

Väkivaltaan johtavan radikalisoitumisen muoto, joka liitetään uskonnon poliittiseen tulkintaan. Mikä tahansa uskonto voi tuottaa tämän tyyppistä väkivaltaista radikalisoitumista. Uskonnolliset terroristit ovat usein valmiita murhaamaan, koska uskovat olevansa jumalan palveluksessa. Heillä ei ole sympatiaa uhrejaan kohtaan, koska näkevät uhrinsa jumalan vihollisina. He ovat myös valmiita uhraamaan omat henkensä, koska odottavat suuria palkintoja kuoleman jälkeisessä elämässä.

Esimerkkejä poliittis-uskonnollisista ryhmistä ja liikkeistä

AL QAIDA, AL SHABAAB, KORKEIN TOTUUS, BOKO HARAM, HAMAS, HIZBOLLAH, TAMILITIIKERIT, MANMASI NATIONAL CHRISTIAN ARMY, TALIBAN

MODUULI 2: Sinun voimauttamisesi kouluttajana

2.1 Aktiivinen rooli suhteessa nuorten riskiin radikalisoitua.

2.2 Kuinka tunnistaa väkivaltaan johtava radikalisoituminen.

2.3 Ammattilaistyökalu "Käyttätymisbarometrin" hyödyntäminen käytännössä.

MODUULIN TAVOITE: Tämän moduulin tavoitteena on rohkaista koulutuksen ammattilaisia ottamaan aktiivisempi rooli nuorten radikalisoitumisriskin suhteen. Kouluttajat pystyvät myös hyödyntämään "Käyttätymisbarometri" -ammattilaistyökalua käytännössä.

OPPIMISTAVOITTEET:

Moduulin suoritettuaan koulutettavat osaavat:

1. Ottaa aktiivisemmän roolin nuorten radikalisoitumisriskin suhteen.
2. Tunnistaa erilaisia merkkejä väkivaltaan johtavasta radikalisoitumisesta.
3. Käyttää "Käyttätymisbarometri" -ammattilaistyökalua käytännössä.

MODUULIN RAKENNE:

Aktiviteetit:	Kuvaus:	Resurssit:	Välineet:	Aika:
1. Etulinjan kouluttajien vastuu nuorten radikalisoitumisen kentällä	Kouluttaja esittää useita kysymyksiä aloittaakseen keskustelun aiheesta. Koulutettavat keskustelevat aiheesta.	Ohjeet ”Keskustelua kouluttajien vastuusta” -aktiiviteettiin löytyvät taulukon alapuolelta.	Fläppitaulu Tusseja	40’
2. Käyttäytymisbarometri – kuinka tunnistaa väkivaltaiseen radikalisoitumiseen liittyvä käyttäytyminen	Kouluttaja esittelee Käyttäytymisbarometrin – käytännöllisen ja huolella suunnitellun työkalun, joka auttaa tunnistamaan väkivaltaan johtavan radikalisoitumisen.	CPRLV-järjestön kokoamaa tietoa Käyttäytymisbarometri-työkalusta löytyy taulukon alapuolelta. Lähde: https://info-radical.org/en/prevention-en/tools/	Kannettavia tietokoneita Yksi kopio Käyttäytymisbarometri-työkalusta kullekin koulutettavalle	20’
Lyhyt tauko				5’
3. Kuinka käyttää Käyttäytymisbarometriä käytännössä	Koulutettavat oppivat käyttämään tätä työkalua käytännössä.	Ladattava Käyttäytymisbarometri https://info-radical.org/en/prevention-en/tools/	Yksi kopio Käyttäytymisbarometri-työkalusta kullekin koulutettavalle .	60’
Tauko				15’
4. Opittujen tietojen ja taitojen testaaminen	Kouluttaja antaa koulutettaville tehtäviä, jotka vahvistavat, että uudet tiedot ja taidot on omaksuttu ja jokaisen oppitunnin oppimistavoitteet on täytetty.	Tehtävälista on taulukon alapuolella.	Fläppitaulu Tusseja	30’

2.1 Aktiivinen rooli suhteessa nuorten riskiin radikalisoitua

AKTIVITEETTI 1: Etulinjan kouluttajien vastuu nuorten radikalisoitumisen kentällä 40'

Ohjeet aktiviteettiin ”Keskustelua kouluttajien vastuusta”

Kouluttaja esittää seuraavan informaation liittyen etulinjan kouluttajien vastuuseen.

Kun radikalismista tai terrorismista seuraa tragedia, käy ilmi, että ennen tragediaa oli nähtävissä varoitusmerkkejä. Radikalisoituminen on prosessi, joka usein vie aikaa. Ihmiset vaikutukselle alttiiksi joutuneen henkilön ympärillä voivat havaita ja nähdä muutoksia ja merkkejä. Valitettavasti ihmiset ovat usein mukavuudenhaluisia, eivätkä halua ratkaista ongelmallisia tilanteita tai käytöstä. Tragedian jälkeen vanhemmat syyttävät opettajia ja instituutioita, ja päinvastoin, instituutioiden edustajat syyttävät vanhempia. Poliisi väittää usein, että heillä ei ole lainkaan tai on riittämätöntä tietoa väkivaltaisen teon uhasta. Vaikka ideologiat, motivaatiot, poliittiset vakaumukset ja uskonnolliset näkemykset voivat vaihdella, terroristeille yksi asia on yhteistä – he käyvät aina läpi radikalisoitumisen vaiheita ja suunnittelevat väkivaltaisia tekojaan. Tämän prosessin aikana merkkejä voivat huomata ystävät, sukulaiset, kouluttajat tai muut ympärillä olevat ihmiset. Ajoissa tapahtuva, tarpeeksi kattava uhkien raportointi voi olla ratkaisevaa potentiaalisten uhrien elämän ja kuoleman välillä.

Nuorten kanssa työskentelevinä kouluttajina teillä on jonkin verran vastuuta heidän kasvatuksestaan ja käyttäytymisestään. Yhteiskunta odottaa teidän huomaavan vaarallisten prosessien merkit, kuten huumeiden käytön tai kiusaamisen, tai väkivaltaan johtavan radikalisoitumisen. Ja julkinen yleisö odottaa, ettette jätä näitä merkkejä huomiotta. Esimerkiksi opettajan tulisi huomata, kun oppilas tulee toistuvasti kouluun huumeiden vaikutuksen alaisena ja kun hänen riippuvuutensa tulee käytöksessä esille pidemmän aikaa. Opettaja voi tietenkin jättää tämän huomiotta, mutta se ei ole oikein. Kun jotakin vakavaa tapahtuu, luokkatoverit ja ympärillä olevat ihmiset sanovat, että merkit olivat näkyvissä, mutta kukaan ei tehnyt mitään.

Väkivaltaan johtavan radikalisoitumisen uhkaan liittyen meillä kaikilla on oma roolimme väkivaltaisen käytöksen estämisessä. Meidän tulisi olla tietoisia siitä mahdollisuudesta, että jotkin oppilaat voivat radikalisoitua väkivaltaisesti. Kun olemme tietoisempia asiasta, ymmärrämme sitä paremmin ja tunnemme käytettävissä olevat resurssit, jolloin se auttaa meitä olemaan paremmin varustautuneita kohtaamaan tilanteen.

Kouluttaja kirjoittaa seuraavat kysymykset fläppitaululle. Koulutettavat keskustelevat kysymyksistä.

- Miten päteväksi tunnet itsesi huomaamaan merkit radikalisoitumisesta, joka johtaa väkivaltaan?
- Mitä työkaluja käytät havaitaksesi vaarallisen radikalisoitumisen merkkejä?
- Millainen vastuu on perheellä ja millainen kouluttajilla?
- Tulisiko kouluttajia kouluttaa tällä saralla?

2.2 Väkivaltaan johtavan radikalisoitumiskäyttäytymisen tunnistaminen

AKTIVITEETTI 2: Kuinka tunnistaa väkivaltaan johtava radikalisoituminen

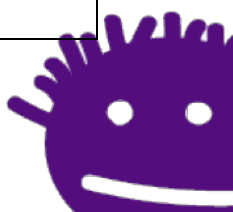
Kanadalainen voittoa tavoittelematon järjestö CPRLV on kehittänyt hyvän ja toimivan työkalun, jonka nimi on Käyttäytymisbarometri. Tämä työkalu auttaa tunnistamaan käyttäytymistä, joka liittyy väkivaltaiseen radikalisoitumiseen. Kouluttaja tulostaa yhden kopion Käyttäytymisbarometrista jokaiselle koulutettavalle. Seuraavien oppitunnin osien tavoite on oppia ymmärtämään ja käyttämään tätä työkalua.

CPRLV (Centre for the Prevention of Radicalization Leading to Violence, Väkivaltaan johtavan radikalisoitumisen estämiskeskus) -järjestön kokoamaa tietoa Käyttäytymisbarometri-työkalusta

Aikainen puuttuminen radikalisoituneisiin yksilöihin – tai henkilöihin, jotka ovat parhaillaan käymässä läpi radikalisoitumisprosessia – ja valppaana oleminen radikalisoitumisen suhteen on erityinen haaste suurelle yleisölle, sekä myöskin asiaan liittyville etulinjan työntekijöille, kuten opettajille, psykologeille, perheille, sosiaalityöntekijöille ja poliiseille. Koska asia aiheuttaa koko ajan kasvavaa huolta, monet ihmiset tuntevat lisääntyvää kiireellistä tarvetta ymmärtää ja estää radikalisoitumista. Ilmiön ymmärtämiseksi paremmin tarvitaan kuitenkin relevanttia tietoa ja opastusta, joka on mukautettu kunkin tarpeisiin sopivaksi. CPRLV on kehittänyt Käyttäytymisbarometrin juuri tätä tarkoitusta varten.

Barometri on opettava ja tietoisuutta aiheesta lisäävä työkalu, joka on kehitetty monien akateemisten tutkimusten ja tosielämän radikalisoitumistapausten pohjalta, joissa CPRLV on ollut mukana. Merkit, jotka usein havaitaan väkivaltaisen radikalisoitumisen yhteydessä ja joita tulisi pitää silmällä, on tunnistettu käyttämällä kontekstuaalista analyysiä. Mitä aikaisemmin ryhdytään toimiin radikalisoitumisprosessin pysäyttämiseksi, sitä suurempi mahdollisuus on onnistua prosessin keskeyttämisessä tai perumisessa. Muita käyttäytymismuotoja, joita usein virheellisesti luullaan radikalisoitumisen merkeiksi, on myös tarkoituksellisesti sisällytetty barometriin väärinymmärrysten korjaamiseksi.

Barometri on jaettu neljään (4) käyttäytymiskategoriaan vakavuuden perusteella: merkityksetön, huolestuttava, erittäin huolestuttava ja hälyttävä. Tämän järjestelmän etuna on, että se tarjoaa nopean ja yksinkertaisen visuaalisen esityksen havaituista käyttäytymismuodoista samalla, kun se auttaa lisäämään tietoisuutta niistä käyttäytymismuodoista, jotka ovat merkittäviä indikaattoreita radikalisoitumisesta. Jotkin käyttäytymismuodot voivat vaikuttaa vakavilta, vaikka ne eivät itse asiassa ole merkkejä radikalisoitumisesta. Esimerkiksi identiteetin ilmaiseminen tiettyjen visuaalisten merkkien kautta on luokiteltu merkityksettömäksi käytökseksi. Toisaalta vahvoja indikaattoreita siitä, että radikalisoituminen on käynnissä, saatetaan mitätöidä tai ymmärtää väärin. Esimerkiksi jos henkilö alkaa esittää epäinhimillisiä kommentteja toisista ryhmistä, tätä tulisi pitää erittäin huolestuttavana.

2.3 Ammattilaistyökalu ”Käyttäytymisbarometrin” hyödyntäminen käytännössä

AKTIVITEETTI 3: Kuinka käyttää Käyttäytymisbarometriä käytännössä 60'

Kouluttaja ja koulutettavat käyvät läpi ohjeet Käyttäytymisbarometrin oikeanlaisesta käytöstä. Sitten he kiinnittävät huomiota kaikkiin käyttäytymismuotoihin, jotka on jaettu neljään osaan.

CPRLV-järjestön kuvaus neljästä kategoriasta

CPRLV-järjestö kuvaa näitä kategorioita seuraavasti:

- Merkityksetön käyttäytyminen – tähän kategoriaan kuuluu useita käyttäytymismuotoja, jotka yhdistyvät erilaisiin poliittisiin, uskonnollisiin tai yhteisöllisiin osallistumistapoihin, joita luonnehtivat rauhanomainen toiminta ja demokraattinen ilmaisutapa.
- Huolestuttava käyttäytyminen – tähän kategoriaan kuuluu yksilöllisiä käyttäytymismuotoja, jotka viittaavat henkilökohtaiseen pahoinvointiin. Se sisältää myös käyttäytymisen muotoja, jotka edustavat yhä jatkuvampaa identifioitumista päämäärään tai ideologiaan, joka johtaa yksilön käyttäytymisen merkittävään muuttumiseen.
- Erittäin huolestuttava käyttäytyminen – tämä kategoria pitää sisällään käyttäytymismuotoja, jotka voidaan yhdistää sen alkuun, että yksilö sitoutuu radikalisoitumisen kehityskaareen. Sitä luonnehtii äkillinen epäluottamus ulkomaailmaa kohtaan ja toisaalta myönteisyys näkemyksiä kohtaan, jotka pyrkivät oikeuttamaan väkivallan tavoitteiden saavuttamiseksi tai voiton varmistamiseksi.
- Hälyttävä käyttäytyminen – tähän kategoriaan kuuluu useita käyttäytymismuotoja, jotka viittaavat muut poissulkevaan ja nurkkakuntaiseen sitoutumiseen johonkin ideologiaan tai päämäärään, joka johtaa yksilön näkemään väkivallan ainoana järkevänä ja käyttökelpoisena toiminnan muotona.

Käydessään läpi kaikki neljä kategoriaa kouluttaja voi kysyä koulutettavilta erilaisia kysymyksiä liittyen heidän arkielämäänsä, esimerkiksi:

- Oletko koskaan havainnut tähän kategoriaan liittyvää käyttäytymistä?
- Millaisia reaktiomahdollisuuksia opettajalla on, kun hän havaitsee tällaista käytöstä?
- Millainen käytös vaatii kouluttajalta toimenpiteitä?

Opittujen tietojen ja taitojen testaaminen

AKTIVITEETTI 4: Opittujen tietojen ja taitojen testaaminen

Opittujen tietojen ja taitojen testaaminen on sopiva ja tehokas tapa tehdä yhteenveto. Koulutuspäivän viimeinen puolituntinen on siksi varattu tähän tarkoitukseen. Kouluttaja antaa koulutettaville tehtäviä, jotka vahvistavat taitojen ja tietojen oppimisen sekä jokaisen oppitunnin oppimistavoitteiden täyttymisen. Kouluttaja voi kirjoittaa hieman infoa fläppitaululle, esimerkiksi oikeiden, melkein oikeiden ja väärin vastausten suhteen. Ajanpuutteen vuoksi kouluttajan täytyy valita vain muutama seuraavista tehtävistä:

- Selitä termi "radikalisoituminen".
- Selitä miksi käytämme erityistermiä "väkivaltaan johtava radikalisoituminen".
- Kuvaile, miksi internet on yksi radikaalien lempityökaluista.
- Etsi Heads-Up videot netistä ja mainitse ainakin yksi mahdollinen tapa, jolla voisit käyttää niitä työssäsi nuorten kanssa.
- Nimeä neljä radikalisoitumisen - ekstremismin muotoa.
- Selitä mitä oikeistolainen äärikäyttäytyminen on.
- Selitä mitä vasemmistolainen äärikäyttäytyminen on.
- Selitä mitä yhden asian äärikäyttäytyminen on.
- Selitä mitä poliittis-uskonnollinen äärikäyttäytyminen on.
- Anna esimerkkejä joistakin ääriryhmistä tai -liikkeistä, jotka käyttävät väkivaltaa.
- Selitä miten Käyttäytymisbarometri-työkalu toimii.
- Kerro kuinka tulet käyttämään tätä työkalua käytännössä.

Koulutuspäivän alussa koulutettavat motivoituvat paremmin, kun kouluttaja kertoo, että heidän tietonsa ja taitonsa testataan jokaisen koulutuspäivän lopussa. Kouluttaja voi jopa kertoa kyseessä olevan kilpailu, josta saa palkinnon.

Itseopiskeluaiheita

Tähän koulutukseen kuuluu myös itseopiskeluaiheita. Olemme valmistelleet kaksi aihetta, jotka liittyvät ensimmäiseen koulutuspäivään.

Aktiviteetti:	Kuvaus:	Resurssit:	Välineet:	Aika:
1. Radikalisoitumista selittävät mallit	Koulutettava etsii radikalisoitumista selittäviä malleja ja tutustuu niihin.	Internet	Kannettavia tietokoneita	60'
2. Radikalisoitumista ymmärtämään auttavien elokuvien katseleminen	Koulutettava katsoo kaksi elokuvaa, "Gandhi" vuodelta 1982 ja "22 July" vuodelta 2018.	Internet, Netflix tai muu lähde	Kannettavia tietokoneita tai TV	330'

AKTIVITEETTI 1: Radikalisoitumista selittävät mallit

Väkivaltaan johtava radikalisoituminen on aiheena monimutkainen. Tämän vuoksi ei ole olemassa yksinkertaista selitystä tai konsensusta sille, mikä on tyypillinen polku radikalisoituminenlle, joka johtaa väkivaltaan. Tutkijat ja asiantuntijat ympäri maailmaa ehdottavat kuitenkin erilaisia malleja, jotta erilaisia kehityskaaria voitaisiin paremmin määritellä. Koulutettava voi tutustua esimerkiksi näihin kahteen malliin:

1/ MOGHADDAMIN PORTAIKKO (MOGHADDAM STAIRCASE) – Malli, joka keskittyy pelkästään yksilöön ja joka esittelee askel-askeleelta prosessin portaikon muodossa (laatija – Fathali M. Moghaddam)

2/ RADIKALISOITUMINENPROSESSI MARC SAGEMANIN MUKAAN (THE RADICALISATION PROCESS ACCORDING TO MARC SAGEMAN) – Malli, joka liittyy epäoikeudenmukaisuuden tunteeseen (laatija – Marc Sageman)

AKTIVITEETTI 2: Radikalisoitumista ymmärtämään auttavien elokuvien katseleminen

330'

Valitsimme kaksi elokuvaa, jotka esittävät radikaalien ideoiden edistämisen eri tavoilla.

- "Gandhi" on vuodelta 1982 oleva eepinen historiallinen draama, joka perustuu Mohandas Karamchand Gandhin elämään. Hän oli johtaja Intian väkivallattomaan vastarintaan perustuneessa itsenäisyysliikkeessä Iso-Britannian valtaa vastaan 1900-luvulla. Elokuva on brittiläis-intialainen yhteistuotanto ja sen on käsikirjoittanut John Briley ja tuottanut ja ohjannut Richard Attenborough. Pääroolissa on Ben Kingsley.
- "22 July" on amerikkalainen rikosdraama vuodelta 2018. Se kertoo vuoden 2011 iskuista Norjassa ja niiden jälkipyykistä. Se perustuu Åsne Seierstadin kirjaan One of Us: The Story of a Massacre in Norway – and its Aftermath.

Jos koulutuspäivät eivät ole peräkkäisinä päivinä, kouluttaja voi käyttää itseopiskeluaiheita kotitehtävinä koulutuspäivien välipäiville.

MODUULI 3: Nuorten voimauttaminen

3.1 Kriittiset taidot

3.2 Tietoa monikulttuurisuudesta – rodulliset, sosiaaliset ja poliittiset trendit, jotka johtavat väkivaltaan

3.3 Nuorten motivoiminen monimuotoiseen yhteiskuntaan (suvaitsevaisuus, kulttuurien ymmärrys)

MODUULIN TAVOITE: Saada tietoa monikulttuurisuudesta ja tunnistaa nykyiset rodulliset, sosiaaliset ja poliittiset trendit.

OPPIMISTAVOITTEET:

Suoritettuaan tämän moduulin loppuun koulutettavat osaavat:

1. Soveltaa aiheita, jotka auttavat hedelmällisten keskustelujen syntymistä radikalisoitumisen aiheesta
2. Ymmärtää rodullisia, sosiaalisia ja poliittisia trendejä, jotka johtavat väkivaltaan
3. Motivoida nuoria monimuotoiseen yhteiskuntaan
4. Opettaa suvaitsevaisuutta nuorten keskuudessa

MODUULIN RAKENNE:

Aktiviteetti:	Kuvaus:	Resurssit:	Välineet:	Aika:
Aiheita, joita käsitellä radikalisoitumiseen liittyen	Kouluttajalle annetaan useita ideoita aiheiksi, joita käsitellä radikalisoitumiseen liittyen nuorten kanssa, joiden kanssa he työskentelevät.	Ohjeet aktiviteettiin. Lähde: https://toolkit.thegctf.org/Portals/1/Documents/En/UNESCO_TeachersGuideToPreventingVE.pdf	Kyniä Paperia	45'
Lyhyt tauko				10'
Mikrokansakunnan kehittäminen	Kouluttajalle kerrotaan mikrokansan määritelmä. Kouluttaja toteuttaa sen jälkeen ryhmän kanssa aktiviteetin, jossa kehitetään oma mikrokansa.	Ohjeet aktiviteettiin. Inspiraation lähteenä: https://micronations.webs.com/	Kyniä Värillisiä tusseja Paperia	120'

Lyhyt tauko				10'
Identiteetti	Aktiviteetti antaa kouluttajalle mahdollisuuden havainnoida yhteyksiä identiteetin ja radikalisoitumisprosessin välillä.	Ohjeet aktiviteettiin. Kehitetty Preventing Youth Extremism -seminaarissa huhtikuussa 2016 Pariisissa	Kyniä Paperia	30'
Suvaitsevaisuuden opettamista	Kun 'suvaitsevaisuus' on terminä määritelty, kouluttajan tulee suorittaa suvaitsevaisuuteen liittyvä aktiviteetti käyttäen "kolmea kulttuurin tasoa", jotka on selitetty tässä osiossa.	Ohjeet aktiviteettiin. Lähde: http://www.edchange.org/multicultural/activities/multicultural.html	Kyniä Paperia Valkotaulu	45'

3.1. Kriittiset taidot

Aktiveetti 1: Ideoita aiheiksi, joita käsitellä radikalisoitumiseen liittyen

45'

On monia aiheita, joita voi käyttää saadakseen aikaan hedelmällisen keskustelun väkivaltaisesta radikalisoitumisesta. Haasteena on rajata aihe niin, että se auttaa opiskelijoitasi käymään läpi omia mielipiteitään ja uskomuksiaan sekä näyttää heille, kuinka hallita tunnereaktioitaan, samalla, kun he saavuttavat paremman ymmärryksen ääri-ideologioiden piilevistä narratiiveista.

Tässä muutamia aiheita, joita voit käydä läpi opiskelijoidesi kanssa:

- **Kansalaisuus:** Tutkiessaan 'kansalaisuus' -aihetta opiskelijasi oppivat kuinka käsitellä oikeuksien ja velvollisuuksien aiheita erilaisissa yhteiskunnissa, oikeutta, identiteettiä sekä 'kuulumisen' tunnetta. Tämän aiheen kautta voit myös herättää keskustelua ihmisoikeuksien periaatteista, kuten ilmaisunvapaudesta, ja siitä kuinka vastata vihapuheeseen.
- **Historia:** Voit opettaa opiskelijoille, kuinka reflektoida vihapropagandaa, rasismia ja poliittista väkivaltaa useiden suurten historiallisten tapahtumien, kuten Ruandan kansanmurhan, holokaustin ja natsiliikkeen kautta. Kouluttajana voit antaa opiskelijoidesi tutkia sitä, kuinka historiallisia narratiiveja rakennetaan ja miten ne voivat lopulta aikaansaada konflikteja ja ennakkoluuloja omissa yhteiskunnissaan.
- **Uskonto ja uskomukset:** Tutustumalla erilaisiin arvoihin ja uskomuksiin opiskelijasi saavat tilaisuuden tutkia monimuotoisuutta ja toisten uskontojen kunnioittamista. Tämän pitäisi sisältää myös keskustelua sekularismista ja humanismista ja tulisi myös korostaa kuinka 'uskovia' ja 'ei-uskovia' ei pitäisi käsitellä stereotyyppisesti, sillä usein kaikissa uskonnoissa on monimuotoisuutta myös uskonnon sisällä. Myös opiskelijat, jotka eivät ole uskossa tulisi ottaa mukaan keskusteluun.
- **Kielet:** Kouluttajana sinun tulisi auttaa opiskelijoita löytämään laaja kirjo kulttuureita, arvoja ja näkökulmia maailman historian ja ajattelun kautta. Opiskelijoita voimautetaan hankkimaan kriittisiä taitoja kirjoittamisessa ja suullisessa argumentoinnissa sekä tulemaan medialukutaitoisiksi.
- **Ilmaisunvapaus ja internet:** Tämän aiheen kautta voit keskustella opiskelijoiden kanssa siitä tiedon paljoudesta, joka on nyt välittömästi kaikkien saatavilla. Joitakin asetettavia kysymyksiä ovat: 'Kuinka tietoa tarjotaan?', 'Miten se on jäsennetty ja esitetty?', 'Kuinka tätä tietoa voidaan manipuloida väkivaltaisiin tarpeisiin?', 'Miten uudet tiedonlähteet voivat kilpailla vanhojen tiedonlähteiden kanssa?'. Puhuminen verkkomedialukutaidosta auttaa opiskelijoita oppimaan kuinka käyttää internetiä ja sosiaalista mediaa turvallisesti ja tehokkaasti. Tämä voi olla heille myös tilaisuus oppia laillisen sananvapauden ja vihapuheen ero.
- **Sukupuolten tasa-arvo ja sukupuoleen perustuva väkivalta:** Vaikka tämä aihe ei liitykään oppimissisällön ydinkysymyksiin, saatat silti haluta keskustella siitä, mikäli kohtaat ratkaisua vaativan, sukupuoleen liittyvän konfliktin. Tällä tavoin autat opiskelijoita ymmärtämään ongelman perimmäisen syyn, haastamaan tiettyjä asenteita naisten asemasta ja roolista sekä voimautat heitä rakentamaan toimintaan ääriargumentteja vastaan, jotka edistävät väkivaltaa kumpaa tahansa sukupuolta kohtaan.

- **Taide:** Taide voidaan nähdä yleismaailmallisena kielenä, joka sitoo yhteisöjä ja kulttuureita yhteen ajan ja tilan yli. Se antaa mahdollisuuden keskusteluun siitä, kuinka kulttuurisen tai taiteellisen perinnön kieltäminen ja tuhoaminen väkivaltaisen ekstremismin takia on menetys koko ihmiskunnalle.

Käytä jonkin verran aikaa tuntisuunnitelman kehittämiseen perustuen mihin tahansa yllä olevaan aiheeseen ja sisällytä mukaan keskusteluideoita. Kirjoita ylös kuinka tarkoituksesi on sisällyttää aiheet lukujärjestykseen ja kuinka lievennät riskiä ylikuumenneesta keskustelusta.

Joitakin ideoita yhteenvetokysymyksiksi:

- Mitä opit?
- Mistä sinulla on vielä kysymyksiä?
- Olemmeko lähempänä radikalismiin johtavien prosessien ymmärtämistä?
- Kuinka ihmiset kunnioittavat muiden ajatuksia, vaikka olisivatkin eri mieltä?
- Onko jotakin, mitä teet toisin tämän keskustelun jälkeen?

Aktiviteetti 2: Mikrokansakunnan kehittäminen

Mikä on mikrokansakunta: Mikrokansakunta, joskus myös mallimaa tai uusi maa -projekti, on entiteetti, joka sanoo olevansa itsenäinen kansakunta tai valtio, mutta jota ei ole virallisesti tunnustettu maailman hallitusten tai suurimpien kansainvälisten organisaatioiden taholta.

Tämän aktiviteetin tavoite on saada opiskelijat ajattelemaan kriittisemmin 'valtion' käsitettä ja sitä kuinka yhteiskunnat toimivat. Se rohkaisee opiskelijoita pohtimaan diplomatiaa, hyväksymistä, kansakunnan laajuisia toimintatapoja sekä yhteiskunnallisia arvoja.

1. Pyydä opiskelijoita muodostamaan 3-4 hengen ryhmiä.
2. Kerro heille, että seuraavan tunnin aikana heidän tulee kehittää oma mikrokansakuntansa. Heidän tulee keksiä seuraavat asiat:
  - Maan nimi
  - Kansallinen tunnus
  - Hallituksen arvot
  - Kansalaisten oikeudet ja velvollisuudet
  - Kymmenen perustavaa lakia
  - Peruskielet
  - Koulutusjärjestelmä
  - Toimintatavat kulttuuriseen ja yhteiskunnalliseen monimuotoisuuteen liittyen
3. Lopuksi opiskelijoiden tulee esitellä mikrokansakuntansa muille.
4. Lopuksi opiskelijat äänestävät, missä mikrokansakunnassa he haluaisivat asua mieluiten ja missä vähiten. Äänet tulisi kirjoittaa ylös perusteluiden kera. Esimerkiksi:
  - "Haluaisin asua ..., koska..."
  - "En haluaisi asua ..., koska..."
5. Voittajaryhmä on se, joka saa eniten ääniä. Kouluttajana sinun tulisi varmistaa, että se mikrokansakunta, joka voittaa, osoittaa eniten kriittistä ajattelua siinä, kuinka ideoita on kehitetty (eli käyttää strategioita, jotka osoittavat heidän kykynsä ajatella laaja-alaisesti liittyen useisiin sosiaalisiin ja poliittisiin näkökulmiin).
6. Pyydä opiskelijoita keskustelemaan ja reflektoimaan kokonaisprosessia. Millaisia haasteita he kohtasivat? Kuinka he ratkaisivat ne? Auttoiko keskustelu tiimissä löytämään "keskitien ratkaisuja"?

3.2. Tietoa monikulttuurisuudesta – rodulliset, sosiaaliset ja poliittiset trendit, jotka johtavat väkivaltaan

Tukevan tietopohjan omaaminen monikulttuurisuudesta voi auttaa sinua ymmärtämään perimmäisiä syitä nuorten keskuudessa esiintyvälle konfliktille ja väkivallalle. Vaikka on olemassa argumentteja monikulttuurisen koulutuksen tulemisesta tarpeelliseksi osa-alueeksi laadukkaassa koulutuksessa, siitä ei ole vielä muodostunut keskeistä osaa kaikille opiskelijoille tarjotusta lukujärjestyksestä (ASCD, 2011).

Irvine ja Armento (2001) tarjoavat yksityiskohtaisia esimerkkejä siitä, kuinka sisällyttää monikulttuurista koulutusta oppitunteihin, jotka on suunniteltu vastaamaan yleisiä lukujärjestysstandardeja. He esimerkiksi suosittelivat, että opiskelijoiden ei pitäisi pelkästään opetella ulkoa faktoja suurista etnisiin ryhmiin liittyvistä tapahtumista, kuten kansalaisoikeusliikkeestä tai sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen liittyvistä mielenosoituksista. Sen

sijaan he esittävät, että kouluttajien tehtävä on opettaa opiskelijoita ajattelemaan kriittisesti ja analyttisesti näistä tapahtumista, ehdottaa vaihtoehtoisia ratkaisuja sosiaalisiin ongelmiin ja osoittaa ymmärrystä väittelyiden, esseiden ja taiteen keinoin.

Kanadalaisen Centre for the Prevention of Radicalization Leading to Violence (Väkivaltaan johtavan radikalisoitumisen estämiskeskus, CPRLV) -järjestön mukaan väkivaltainen ekstremismi jaotellaan seuraavasti:

Vasemmistolainen väkivalta: Tähän kuuluu anti-kapitalististen ryhmien väkivaltaisia toimia, jotka pyrkivät korvaamaan tai muuttamaan vallalla olevan poliittisen statuksen. Se voi myös sisältää eläinoikeus- tai ympäristöryhmien omaksumia väkivaltaisia toimintatapoja.

Oikeistolainen väkivalta: Tähän kuuluu äärioikeistolaisten ryhmien, joihin usein viitataan neo-natseina, suorittamia tekoja. Näitä ryhmiä motivoi usein rasismi ja halu puolustaa omaa oletettua rodullista ylivertaisuutta.

Uskonnon motivoima väkivalta: Tähän kuuluu ääriuskonnollisten liikkeiden (kuten islamistiset liikkeet) suorittamat teot, joilla usein on erityisiä kaunanaiheita toisia, eri uskonto(j)ja tukevia valtioita kohtaan (kuten länsimaisia hallituksia). Tekoja voi myös motivoida länsimaisten hallitusten lähestymistavat ulkomaan politiikkaan.

Aihe-perustainen väkivalta: Tähän kuuluu teot, joita toteuttavat tietyt ryhmät, jotka toimivat yhden aiheen ajamina, esimerkiksi homoseksuaalisuus, abortti, jne.

Esimerkkejä väkivaltaisista radikalisoitumisenliikkeistä:

Neo-natsit, Al Qaida, Hizbollah, Taliban, ISIS, Al Shaabab, Boko Haram
Lue lisäksi Forbesin artikkeli -
<https://www.forbes.com/sites/dominicdudley/2018/12/05/deadliest-terrorist-groups-in-the-world/#3f04397a2b3e>

3.3. Nuorten motivoiminen monimuotoiseen yhteiskuntaan (suvaitsevaisuus, kulttuurien arvostus)

Kouluttajana sinun tulee pystyä toimimaan, vaikka nuoret ovat keskenään monin tavoin hyvin erilaisia – tämä tarkoittaa, että sinun tulee ymmärtää monimuotoisuutta ja suvaitsevaisuutta. Jotkin eroavaisuudet ovat ilmeisempiä kuin toiset, kuten rotu, uskonto tai kieli. Motivoidaksesi nuoria monimuotoisempaan yhteiskuntaan sinun tulee pystyä näkemään myös muiden eroavaisuuksien tuolle puolen, esimerkiksi koulutustason, sosio-ekonomisen taustan, seksuaalisen suuntautumisen, terveydentilan sekä näkymättömien tai näkyvien vammojen taakse.

Kun tutkitaan identiteetin eri osa-alueita, on tärkeää käyttää aikaa arvoihin perehtymiseen. Kouluttajana sinun tulee tunnistaa roolisi nuorten tukijana, ei pelkästään siinä mielessä, mikä on heille tärkeää, vaan myös integroidaksesi näitä arvoja heidän itsetuntemukseensa ja siihen, millaisia ihmisiä he haluavat tässä maailmassa olla.

Voimme ajatella identiteetin koostuvan kahdesta pääosasta: minäkuva ja itsetunto. Minäkuva viittaa siihen, miten kuvailemme itseämme ja tietoon siitä, että kuulumme tiettyihin sosiaalisiin ryhmiin, kuten kulttuurisiin/uskonnollisiin ryhmiin. Itsetunto viittaa arvoon, jonka liitämme minäkuvaamme ja/tai henkiseen tärkeyteen siitä, että on osa sosiaalisia ympyröitä.

Kouluttajien tulisi luoda turvallinen ympäristö, johon kuuluvat seuraavat ominaisuudet:

- Tuki nuorille, jotta he pystyisivät olemaan rehellisiä ja avoimia itselleen;
- Mahdollisuus heille pohtia kriittisesti tapoja, joilla erilaisia identiteettejä tulkitaan;
- Selviytymistapojen tarjoaminen moninaisten identiteettien aiheuttamiin jännitteisiin;
- Rohkaisu niiden arvojen nimeämiseen, joiden mukaan he tahtovat elää

AKTIVITEETTI 3: Identiteettiharjoitus

Seuraavan aktiviteetin tavoitteena on tutkia mahdollisia yhtymäkohtia identiteetin ja radikalisoitumisprosessin välillä. Se antaa opiskelijoidesi miettiä mikä on heille tärkeintä heidän identiteetissään ja kokea miltä voisi tuntua menettää iso osa siitä, keitä he ovat.

1. Pyydä jokaista opiskelijaa miettimään itsekseen ja kirjoittamaan ylös seitsemän avaintekijää, jotka tuntuvat heistä tärkeimmiltä heidän oman identiteettinsä kannalta.
2. Tämän jälkeen pyydä heitä etsimään pari, vaihtamaan papereita keskenään ja lukemaan toistensa identiteetin avaintekijät ilman keskustelua.
3. Pyydä heitä tämän jälkeen palauttamaan paperit toisilleen. Jokaisen opiskelijan tulisi sitten poistaa identiteetistään kaksi osaa, joita ilman he tuntevat pystyvänsä elämään.
4. Ohjeista pareja taas vaihtamaan papereita, jonka jälkeen parin tulisi poistaa vielä kaksi osaa toisen identiteetistä – tämä tehdään ilman lisäneuvoja.
5. Sitten paperit palautetaan alkuperäisille omistajilleen ja parit keskustelevat siitä, miltä tuntuu, kun on menettänyt osan identiteetistään.
6. Tee aloite koko ryhmän väliseen keskusteluun:
  - Millaisia ajatuksia ja tunteita tuli esille tämän harjoituksen tuloksena
  - Mitä tämä tarkoittaa ihmisille johonkin kuulumisen tunteen ja kansalaisuuden kannalta

Itseopiskelua monimuotoisuuden arvostamisesta

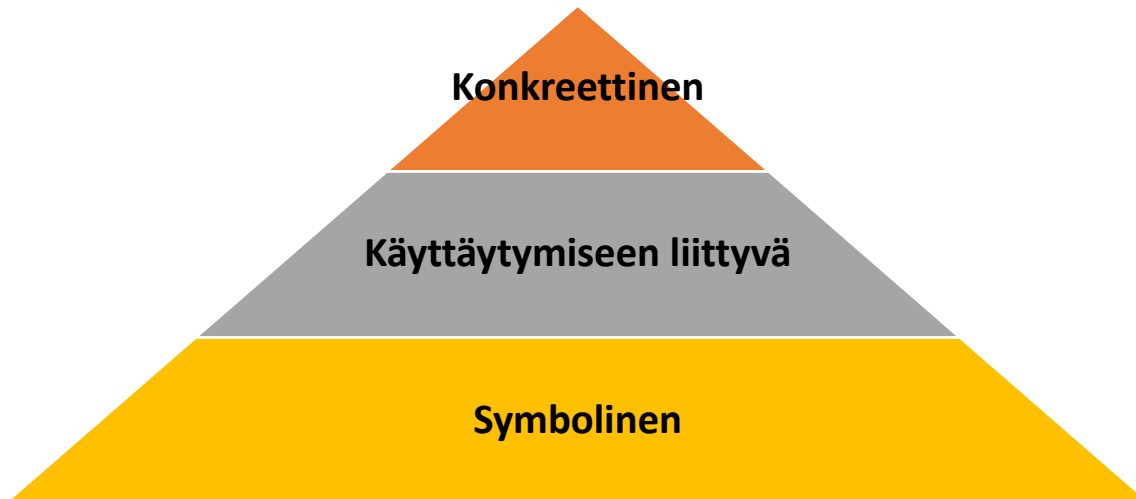
Kehittääkseen paremman ymmärryksen monimuotoisista näkökulmista ja käytännöistä kouluttaja voi käyttää aikaa "Monimuotoisuuden arvostamisesta" lukemiseen tästä linkistä.

(<https://www.salto-youth.net/downloads/4-17-3783/EmbracingDiversityTCReader2018.pdf>)

Suvaitsevaisuuden opettaminen

Suvaitsevaisuuden opettaminen voi olla moniulotteista. Se voi joko olla osa tuntisuunnitelmia moninaisina kansallisina vapaapäivinä, joita tietyt kulttuurit tukevat, tai se voi olla osa oppituntia historiasta ja rasismista. Esimerkiksi keskustelu maan kansalaisoikeusliikkeestä voi avata keskustelun monikulttuurisuudesta. On tärkeää tietää Nitza Hidalgon ”kulttuurin kolmesta tasosta” ennen tämän aktiviteetin kokeilemistä.

Hidalgo (1993)

Hidalgon tasoihin kuuluu:

1. Konkreettinen: Tämä viittaa kaikkein näkyvimpään ja käsin kosketeltavimpaan kulttuurin tasoon ja siihen kuuluvat pintakerroksen aspektit kuten musiikki, ruoka, pelit, vaatteet jne. Nämä kuuluvat yleensä kulttuuriin vapaapäiviin, juhliin tai juhlallisuuksiin.
2. Käyttäytymiseen liittyvä: Tämä on toisen asteen lähestymistapa ja se viittaa hieman syvemmin siihen, kuinka sosiaaliset roolit ja kieli määrittävät kulttuurin sisällä. Siihen kuuluvat myös non-verbaaliseen viestintään liittyvät kulttuuriset säännöt. Tällä tasolla kulttuuri määrittää kielen, sukupuoliroolien, perherakenteen, poliittisten kytkösten ja muiden tekijöiden kautta, jotka määrittelevät tietyn kulttuurisen yhteiskunnan kokonaisuutena.
3. Symbolinen: Tällä kolmannella tasolla kulttuuri määrittää abstraktimmin. Se on usein kuitenkin kaikkein tärkein osa sitä, kuinka yksilöt määrittelevät itsensä. Siihen kuuluvat arvot, uskomukset, tavat, hengellisyys, uskonto, maailmankuvat, ja kuinka merkitykset rakennetaan.

Aktiviteetti 4: Suvaitsevaisuuden opettaminen

1) Pyydä opiskelijoitasi, jokaista itsekseen, ehdottamaan kaikkia kulttuurin ulottuvuuksia, mitä heille tulee mieleen, rohkaisten heitä pohtimaan omaa kulttuuriaan ja ulottuvuuksia, joihin he voivat samastua.

2) Huomaat, että aluksi vastauksia tulee paljon, jonka jälkeen vastausten tuleminen hidastuu huomattavasti. Näin yleensä tapahtuu, kun pintatason kulttuuriset aspektit, kuten musiikki, ruoka, tavat jne. on ehdotettu. Pyydä opiskelijoitasi miettimään syvällisemmin kulttuuriaan, kuten uskoa, uskontoa, arvoja, kieliä, perherakennetta jne.

3) Pyydä tässä vaiheessa opiskelijoita piirtämään ajatuskartta kaikista eri kulttuurin ulottuvuuksista, joita he keksivät.

4) Pyydä opiskelijoita jakamaan asiat ”Kolmeen kulttuurin tasoon”. Kirjoita lyhyet määritelmät kyseisistä tasoista taululle tai paperiarkeille. Selitä jokainen kategoria lyhyesti parin minuutin aikana. Anna tämän jälkeen opiskelijoille mahdollisuus pohtia syvemmin, kuinka he määrittelevät itsensä näiden kategorioiden sisällä.

5) Seuraava vaihe on aloittaa keskustelu johdonmukaisuudesta, ja siitä kuinka yksilön määritelmä itsestään voi muuttua ja olla suhteessa moneen kulttuuriseen tasoon. Ajatuksena on, että monet opiskelijat viittaavat ”Symboliseen tasoon” tärkeimpänä ulottuvuutena oman itsensä määrittelemisessä, konkreettisen ja käyttäytymiseen liittyvän tason yli.

6) Kun keskustelu siitä, miksi Symbolinen taso on tärkein ulottuvuus useimmille ihmisille, on käyty, johdata heidät keskusteluun seuraavista aiheista:

- Kun tapaat jonkun, mitä näistä kulttuurisista ulottuvuuksista käytät ymmärtääksesi heitä? Esimerkiksi, yritätkö ymmärtää heitä heidän vaatteidensa, musiikkinsa, ruokansa perusteella?

- Onko yrityksesi ymmärtää muita linjassa sen kanssa, kuinka itse haluat tulla nähdyksi ja ymmärretyksi?

- Mitkä voimat yhteiskunnassamme voivat edesauttaa meitä yksinkertaistamaan muiden kulttuureja ja ymmärtämään niitä paremmin?

Kun olet saanut ylläolevan keskustelun hyvin käyntiin, pyydä opiskelijoita pohtimaan ryhmissä seuraavaa:

- Miten koulutus voi yrittää olla ”monikulttuurista”?
- Kuinka kouluttajat voivat tehostaa monikulttuurisuuden suvaitsemista luokahuoneessa?
- Kuinka koulutusjärjestelmä voi olla johdonmukainen tässä asiassa?

Tämä on erityisen tehokasta, jos tiedät, että jossakin koulussa tämän kaltainen koulutus on vielä alkuvaiheissaan.

Yhteenveto

Tiivistääksesi yhteen tämän harjoituksen, voit aloittaa keskustelun siitä, kuinka osallistujat voivat saada pohdintojensa johdonmukaisuuden... johdonmukaisemmaksi. Tuo esille, että tämän harjoituksen ei ole tarkoitus tuomita ketään, vaan sen sijaan korostaa, kuinka eri osa-alueet mediasta omaan koulutukseemme voivat siirtää meitä taaksepäin, vaikka ajattelemme, että koemme edistystä itsemme ja yhteiskunnan kehityksessä.

Keskustelut, jotka syntyvät tämän aktiviteetin tuloksena voivat kestää 30-45 minuuttia, riippuen siitä, mitä kysymyksiä esität ja millaisen suunnan otat.

Itseopiskelua suvaitsevaisuudesta ja hyväksymisestä

45'

Esimerkkejä siitä, kuinka aivopelit luokassa edesauttavat hyväksyntää ja suvaitsevaisuutta näissä linkeissä:

- <https://www.tolerance.org/magazine/brain-game-time>
- <https://www.tolerance.org/classroom-resources/student-tasks/do-something>

MODUULI 4: Tapaustutkimuksia

4.1. Tapaustutkimuksia: Tosielämän tarinoiden käyttäminen

4.2. Tapaustutkimuksia: Heads-Up alustan käyttäminen

4.3. Kulttuurikohtaisia tapaustutkimuksia

MODUULIN TAVOITE: Saada tietoa monikulttuurisuudesta ja identifioida nykyiset rodulliset, sosiaaliset ja poliittiset trendit.

OPPIMISTAVOITTEET:

Päästyään moduulin loppuun koulutettavat pystyvät:

- ymmärtämään syvällisesti syitä, jotka johtavat nuorten radikalisoitumiseen
- käymään läpi niitä moninaisia tekijöitä, jotka voivat laukaista radikalisoitumisen
- keskustelemaan neljästä tapaustutkimuksesta opiskelijoidensa kanssa

MODUULIN RAKENNE:

Aktiveetti:	Kuvaus:	Resurssit:	Välineet:	Aika:
Kansainväliset tapaustutkimukset	Koulutettavien tulee lukea tapaustutkimukset läpi ja vastata kysymyksiin.	Ohjeet aktiviteettiin Lähde: https://www.kirklees.gov.uk/beta/community-safety-partners/pdf/kirklees-channel-case-study.pdf	Kyniä Paperia	60'
Lyhyt tauko				30'
Tapaustutkimuksia: Heads-Up alustan käyttäminen	Koulutettavien tulee lukea Jennasta ja Kasperista kertovat tapaustutkimukset, jotka ovat käytettävissä Heads-Up alustalla. Tämän jälkeen heidän tulee käydä nämä tapaustutkimukset läpi opiskelijoidensa kanssa.	Videoesimerkki verkossa Simulaatioresurssit Jennan tarina/Kasperin tarina	Kopio sarjakuvasta Jennan ja Kasperin tarinaa varten tulostettuna kaikille opiskelijoille. Pääsy Jennan ja Kasperin simulaatiovideoihin. Kyniä, paperia. Fläppi-/valkotaulu kouluttajalle.	120'

Kulttuurikohtaisia tapaustutkimuksia	Tämä aktiviteetti on vapaaehtoinen. Kouluttajille on tarjolla tapaustutkimuksia seitsemästä maasta (Portugali, Kypros, Tšekki, Suomi, Espanja, Irlanti ja Kroatia) heidän kansallisessa kontekstissaan käytettäviksi. Näitä voidaan käyttää kansainvälisten tapaustutkimuksien lisäksi osiossa 4.1.	Kulttuurikohtaiset tapaustutkimukset	Ei mitään	Koulut tajan päätetävissä
---	---	--------------------------------------	-----------	---------------------------

Itseopiskelu: radikalisoitumisesta kertovien videoiden katselu verkossa

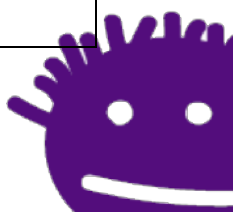

Katso nämä kaksi videota ja seuraa kysymyksiä oman pohdiskelun tueksi

1. Tohtori Suraj Lakhani, vanhempi luennoitsija kriminologiassa ja sosiologiassa, kertoo oman näkemyksensä siitä, miksi nuoret radikalisoituvat. Katso video täällä: (https://www.youtube.com/watch?v=dFN_-NL80-4&t=50s)
2. Haroon Ullah, vanhempi ulkoministeriön neuvonantaja ja ulkomaanpolitiikan professori Georgetownin yliopistosta, kertoo mitä hän havaitsi asuessaan Pakistanissa liittyen siihen, miksi nuoret liittyvät radikaaleihin ryhmittymiin. Katso video täällä: (<https://www.youtube.com/watch?v=-lchGuL501U>)

Katsottuasi videot tee vastaava taulukko kuin alla.

Pääsyyt nuorten radikalisoitumiseen	Keinoja korostaa tätä heille kouluttajana	Millaista tukea tarvitsen onnistuakseni tässä

4.1. Kansainvälisiä tapaustutkimuksia

Esittelemme kaksi tapaustutkimusta. Sinun tulee lukea ne ja käyttää 30min molempiin vastataksesi seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Mitkä ovat ne syyt, joiden vuoksi henkilö oli haavoittuvampi radikalisoitumiselle?
- 2) Millaisia yrityksiä oli heidän radikalisoituneen käyttäytymisensä lopettamiseksi?
- 3) Millaisia seurauksia oli asiaan puuttumisella?
- 4) Kuinka voit kouluttajana soveltaa joitakin näistä tekniikoista omalla alallasi?

Tapaustutkimus: Paul¹

Paul oli teini, jonka opettaja sai tietää hänen mukanaolostaan toista oppilasta järkyttäneen äärioikeistolaisen Facebook-sivun markkinoinnissa. Hänet oli kutsuttu "salaisiin" ryhmätapaamisiin, jotka liittyivät jalkapallopeleihin. Kun perheen vaikutusta ei ollut saatavilla, hän sai huomiota ja sosiaalista tukea olemalla mukana tässä ryhmässä. Hän sanoi, ettei hänellä ollut ongelmaa useimpien ihmisten suhteen – vain muslimien: muslimit eivät olleet niin kuin "me". Hän sanoi katselleensa heidän kaikkien "toteuttavan sharia-lakiaan". Kanavaprosessin (the Channel Process) kautta koulu toimi yhdessä poliisin, sosiaalityöntekijöiden ja paikallisen nuorisoryhmän kanssa tukeakseen häntä haastamalla ideologian, jota hän oli kehitellyt, tarjoamalla uraohjausta ja yhdistämällä hänet etnisesti monimuotoiseen paikalliseen nuorisoryhmään. Hänen itseluottamuksensa kasvoi, kuten myös hänen siteensä perheeseensä. Hän hylkäsi ideologian, johon oli aiemmin yhdistänyt itsensä ja tajusi, että oli ollut suuntaamassa väärälle polulle.

---

¹ Kaikki nimet ovat keksittyjä.

Tapaustutkimus: Jameel

Jameel ilmoitettiin osaksi Kirklees Prevent -ohjelmaa vuonna 2016 paikallisen yläasteen toimesta, kun hän oli 15-vuotias. Koulu oli huolissaan hänen mahdollisesta haavoittuvuudestaan radikalisoitumiselle ja äärikäyttäytymiselle johtuen koulussa kuullusta kommentista, joka viittasi ISISiin. Jameelilla katsottiin olevan joitakin heikkouksia, kuten sosiaalista eristäytyneisyyttä, vähäisesti ystäviä, kiusaamista ja käytösongelmia kotona ja koulussa.

Mistä koulu oli huolissaan:

- Jameel oli eristäytynyt kotona ja koulussa, eikä hänellä näyttänyt olevan ystävyys-suhteita
- Hänellä oli vaikeuksia selviytyä koulussa ja häntä kiusattiin ja tönittiin jatkuvasti, sekä uhattiin koulutovereiden taholta
- Jameel oli viitannut ISISiin ja hänellä oli myönteinen asenne hallitukseen ja kouluun kohdistettua väkivaltaan kohtaan. Hän sanoi kerran "Pommittaisipa ISIS koulua"
- Hänen kuvaamataidon opettajansa oli huomannut, että Jameelilla oli luonnoslehtiössään useita piirroksia aseista ja taisteluista.
- Hänen äidistään tuntui, että Jameel vihasi koulua. Hän kertoi, että hän "vihasi koulua ja saattoi karata (...), jolloin soitin poliisit etsimään häntä."
- Jameelin käytös kotona oli vaikeasti kontrolloitavaa ja hänen äidillään oli vaikeuksia tulla hänen kanssaan toimeen. Tällä oli vaikutuksensa äitiin ja muuhun perheeseen.
- Jameelin raportoitiin myös käyttäneen yhä enemmän aikaa tietokoneella oloon ja verkkoalustoihin.
- Hänellä oli hiljattain ollut myös itsetuhoisia tuntemuksia. Hänen opettajansa kertoi, että "hän saattoi puhua itsensä tappamisesta."

Mitä tapahtui:

Opettajat kertoivat asiasta rehtorille, joka puolestaan pyysi tukea heidän yhteisöltään. He lisäsivät säännöllisiä vierailuja perheeltä, jotta perheen ja Jameelin välille rakentuisi luottamus. Tämän huomattiin parantavan perheen ja koulun suhdetta, luoden jatkuvan ja avoimen mahdollisuuden

kommunikoida. Jameelin ja Yhteisöllisen puuttumisen ohjelman kanssa järjestettiin itsenäisiä sessioita, jotta ymmärrettäisiin hänen haavoittuvuuksiinsa liittyvät tärkeimmät seikat. Hänen tarpeisiinsa räätälöity tukisuunnitelma pistettiin täytäntöön hänen vahvuuksiensa korostamiseksi. Tähän suunnitelmaan sisältyi Jameelin tietoisuuden lisääminen ekstremistisistä narratiiveista, verkkoturvallisuudesta ja kriittisestä ajattelusta.

Koulu kävi aktiivisesti läpi erilaisia keinoja hallita nuoren käytöstä, mukaan lukien ”katkeamisaika”, ja vastuuopettaja, joka tuki yksilön tarpeita käytännönläheisesti.

4.2. Tapaustutkimuksia: HeadsUp alustan käyttäminen

Kasperin tarina ja Jennan tarina

120'

Tarjoamme kaksi tapaustutkimusta, jotka ovat käytettävissä Heads-Upin verkkoalustalla. [\(https://www.heads-up.online/en/learning-portal/simulation-resources/\)](https://www.heads-up.online/en/learning-portal/simulation-resources/). Sinun tulee lukea nämä ja käydä ne sitten läpi opiskelijoidesi kanssa. Seuraavia keskustelun aiheita suositellaan käytettäväksi luokan kanssa:

- Kuinka Kasperin ja Jennan tarinat eroavat toisistaan?
- Mitkä ovat riski- ja suojaavat tekijät kussakin tarinassa?
- Kuinka nämä kaksi nuorta päätyivät radikalisoitumaan?
- Millaisia esimerkkejä on nuorten radikalisoitumisesta omassa maassasi?
- Mitä voimme oppia Jennan ja Kasperin tarinoista?
- Mitkä ovat yleisimpiä laukaisevia tekijöitä nuorten radikalisoitumisessa?
- Mitkä ovat vahvimpia suojaavia tekijöitä nuorten radikalisoitumisen estämiseksi?
- Millaisia olivat muiden roolit heidän suojelemisessaan?

Itseopiskelu verkkoresursseista koskien radikalisoitumista

60'

- <http://theconversation.com/four-things-schools-can-do-to-help-tackle-extremism-and-radicalisation-79309>
- <https://info-radical.org/en/radicalization/recognizing-violent-radicalization/>

4.3. Kulttuurikohtaisia tapaustutkimuksia (vapaaehtoinen)

Tässä osiossa esitämme kulttuurikohtaisia tapaustutkimuksia opiskelijoiden vapaasti käytettäviksi. Jotkin näistä on käännetty englanniksi, mutta useimmat ovat niiden edustamien maiden omilla kielillä. Kouluttajien tulee lukea heidän maataan koskeva tapaustutkimus ja päättää, haluavatko he käyttää tätä osiossa 4.1. käytettyjen kansainvälisten tapaustutkimusten lisänä.

Tapaustutkimus Portugalista

RACISMO

Uma jovem Nicol Quinayas, residente em Gondomar, no distrito do Porto, com família colombiana mas com nacionalidade portuguesa, alegou ter sido violentamente agredida na madrugada de 24 de junho 2018, no Porto, por um segurança ao serviço da Sociedade de Transportes Coletivos do Porto (STCP).

Segundo a jovem de 21 anos relatou na queixa, após ter sido assistida no Hospital Santo António, que "foi agredida pelo segurança da 2045, ao serviço dos STCP". "Aqui não entras, preta de merda!" foi uma das várias expressões que diz ter ouvido.

A jovem admitiu que passou à frente na fila de espera para o autocarro, e ele a tentou tirar de forma brusca. Segundo Nicol, o fiscal impediu-a de entrar no autocarro, agarrou-lhe o braço e pô-la fora, começando a bater-lhe depois de esta oferecer resistência. Diz que ele a agarrava, batia-lhe com a cabeça no chão e deu-lhe vários socos.

O rosto inchado, cheio de manchas de sangue, e os lábios deformados. O relatório médico do Hospital de Santo António, no Porto, diz que ficou com traumatismo facial.

Várias testemunhas que estiveram no local referiram a vários jornais, que o fiscal agrediu Nicol da forma como esta descreveu, com socos. E confirmaram que os agentes da PSP chegaram ao local enquanto o fiscal estava com os joelhos por cima de Nicol, ou seja, terão dado conta de que havia uma agressão.

O Núcleo de Deontologia do Comando da PSP do Porto abriu um processo disciplinar aos dois agentes que se deslocaram ao local onde a jovem colombiana Nicol Quinayas estava a ser agredida por um segurança da empresa 2045, na noite de São João, a 24 de Junho.

Estará em causa a suspeita de violação do dever de zelo pelo facto de esses dois polícias não terem detido o segurança em flagrante delito, nem perguntado à vítima se queria apresentar queixa. Além disso, está a ser investigado o facto de os agentes terem registado em auto de notícia a agressão a Nicol Quinayas apenas três dias depois da ocorrência e já depois de a jovem ter feito queixa pessoalmente na esquadra.

Já a empresa de segurança privada 2045 revelou, na passada quarta-feira, ter iniciado um processo de averiguações interno, indicando que o segurança da empresa que alegadamente agrediu a jovem já "não está ao serviço da STCP". Por seu lado, a Câmara do Porto condenou de forma "veemente" a agressão, classificando o sucedido como um "intolerável ato de violência racista".

A SOS Racismo chama a atenção para o facto de "Os insultos e o uso absolutamente desproporcionado da violência foram, neste caso, mais um exemplo de discriminação racista e xenófoba em Portugal", acusa a organização, para quem as "evidências desse abuso de força" estão

documentadas em "fotografias e em vídeos partilhados nas redes sociais e meios de comunicação social de Portugal e da Colômbia".

Considerando "ter aparentemente pecado por escassa" a atuação dos polícias chamadas ao local, a SOS Racismo refere ainda que a queixa "foi registada, por insistência da agredida", citando todos os que afirmaram "que as agressões foram motivadas por ódio e acompanhadas de declarações racistas".

As queixas de racismo e xenofobia atingiram o maior número de sempre em Portugal (em 2018), e isso pode levar a um número crescente de indivíduos que se sentem "à margem" ficando vulneráveis a processos de radicalização.

Portugalin tapaustutkimus suomeksi

RASISMI JA MUUKALAVISIHA

Gondomarissa Porton alueella asuva nuori nainen nimeltä Nicol Quinayas, jolla on kolumbialainen perhe, mutta Portugalin kansalaisuus, kertoo, että hänen kimppuunsa hyökkäsi väkivaltaisesti Sociedade de Transportes Coletivos do Porto:lle (STCP) työskentelevä vartija varhain aamulla kesäkuun 24. päivä 2018 Oportossa.

21-vuotiaan naisen mukaan hänen "kimppuunsa hyökkäsi 2045:n vartija, joka työskentelee STCP:lle", kuten hän kertoo valituksessaan sen jälkeen, kun oli saanut apua Santo António sairaalassa. "Et tule tänne, s*****n musta nainen!" oli yksi useista ilmaisuista, joita hän kuuli.

Nuori nainen myönsi, että oli etuillut bussijonossa, jolloin mies yritti repiä häntä pois. Nicolin mukaan vartija esti häntä pääsemästä bussiin, tarttui häntä käsivarresta ja veti hänet pois sekä alkoi lyödä häntä, kun hän yritti vastustaa. Nicolin kertoman mukaan mies tarttui häneen, hakkasi hänen päätänsä lattiaan ja löi häntä useita kertoja.

Kasvot turvonneet, täynnä veritahroja ja huulet haljenneet. Portossa sijaitsevan Santo Antónioin sairaalan raportin mukaan hänellä oli vammoja kasvoissaan.

Useat paikalla olleet todistajat kertoivat lehdistölle, että vartija pahoinpiteli Nicolía lyömällä, kuten tämä itsekin kuvaili. He myös vahvistivat, että PSP:n edustajat saapuivat paikalle, kun vartija oli polvillaan Nicolín yllä, mikä tarkoittaa sitä, että nämä ymmärsivät kyseessä olevan pahoinpitelyn.

Porton PSP:n johdon eettinen tutkimusryhmä aloitti kurinpidollisen prosessin niitä kahta edustajaa kohtaan, jotka menivät paikalle nuoren kolumbialaisen Nicol Quinayasin jouduttua turvallisuusalan

yrittäjien 2045:n hyökkäyksen kohteeksi kesäkuun 24. päivä.

Näitä kahta poliisia epäillään velvollisuksiensa laiminlyönnistä kentällä ollessaan, sillä he eivät pidättäneet vartijaa saman tien, eivätkä myöskään kysyneet uhrilta, halusiko tämä tehdä rikosilmoituksen. Tutkinnassa on lisäksi se seikka, etteivät kyseiset poliisit raportoineet Nicol Quinayasin pahoinpitelystä kuin vasta kolme päivää tapahtuman jälkeen, ja vasta kun nainen oli henkilökohtaisesti tehnyt asiasta valituksen poliisiasemalla.

Yksityinen turva-alan yritys 2045 kertoi, että se oli aloittanut asiasta oman sisäisen tutkintansa ja ettei nuoren naisen pahoinpitelystä epäilty vartija ollut enää STCP:n palveluksessa. Porton kaupunginvaltuusto puolestaan tuomitsi aggressiivisen käytöksen voimakkaasti, kutsuen sitä "sietämättömäksi rasistiseksi väkivallaksi".

Valitukset rasismista ja muukalaisvihasta ovat kasvaneet ennätysuuriksi Portugalissa (2018) ja tämä voi johtaa siihen, että yhä useampi syrjäytymisestä kärsivä henkilö on haavoittuvainen radikalisoitumisen prosesseille.

LINKIT Portugalin tapaustutkimukseen:

<https://expresso.pt/sociedade/2018-07-05-Nicol-Quinayas-Nao-que-ro-que-ele-figue-sem-emprego-mas-que-ro-que-ele-nao-volte-a-exercer-funcoes-destas#gs.eFMcf4kL>

<https://www.publico.pt/2018/07/19/sociedade/noticia/policias-do-caso-nicol-quinayas-alvo-de-processo-disciplinar-1838380#gs.JwiemUUf>

<https://www.publico.pt/2018/06/27/sociedade/noticia/jovem-agredida-por-fiscal-posme-os-joelhos-em-cima-como-se-fosse-um-trofeu-1836108#gs.0Fw1gLyW>

<https://www.dn.pt/portugal/interior/preta-de-merda-queres-apanhar-um-autocarro-apanhas-no-teu-pais-9517487.html>

Tapaustutkimus Irlannista

Väkivallan uhka Pohjois-Irlannissa ja Irlannin tasavallan raja-alueilla Brexitin vuoksi

Tässä jutussa kerrotaan nuorten radikalisoitumisen vaarasta Iso-Britannian rajan pohjois- ja eteläpuolella Irlannin saarella. Ajankohta on helmikuu 2019 ja Iso-Britannia valmistautuu lähtemään EU:sta ilman sopimusta. Tämä aiheuttaa uhan siitä, että Irlannin ja Iso-Britannian välillä tulee olemaan ”kova raja”. Tällä hetkellä nuoret aikuiset Irlannin raja-alueella valmistautuvat tällaiseen mahdollisuuteen. He ovat kuulleet tarinoita väkivallasta vanhemmiltaan; he uskovat ymmärtävänsä Pohjois-Irlannin levottomuuksien aikaisia vaikeuksia, jolloin kuolonuhreista taistelun molemmin puolin – tasavaltalaiset ja unionistit – tuli päivittäisiä tapauksia; päivittäisten uutisten niin tavallinen osa, etteivät kuuntelijat enää edes kiinnittäneet huomiota nouseviin uhrilukuihin.

Mikä erottaa Pohjois-Irlannin levottomuuksien ajan nykypäivästä on se erillisyys, jota nuoret tuntevat aatteista, joiden puolesta muut aiemmin taistelivat, sekä se tosiasia, että heillä on nyt pääsy sosiaalisen median kanaviin, joissa suunnitella, osallistua radikaaliin retoriikkaan, ruokkia vihaa ”toista” puolta kohtaan. Vaikka menneisyydessä tapahtunutta väkivaltaa ei voi milloinkaan oikeuttaa, sen ymmärrettiin olevan poliittisesti motivoitunutta – molemmat puolet olivat varmoja siitä, minkä saavuttamisen puolesta he taistelivat ja mikä heidän haluamansa lopputulema oli. Väkivallan uudessa aallossa, joka uhkaa Britannian ”Brexit” äänestyksen vuoksi, nuoret eivät järjestäydy jonkin aatteen tai poliittisen motiivin takia – he järjestäytyvät osallistuakseen väkivaltaisuuksiin väkivaltaisuuksien takia.

24-vuotias nuori mies nimeltään Joe Boylan asuu Irlannin rajaseudulla. Hänen isänsä ja setänsä olivat myötämielisiä IRA:lle ja pahamaineisen, Pohjois-Irlannin levottomuuksien aikaisista Iso-Britannian hyökkäyksistä vastuussa olevan IRA:n pommintekijän kumppaneita. Joe on kasvanut niiden tarinoiden kanssa, joita näissä piireissä jaettiin. Ja vaikka nämä ovatkin vain tarinoita eikä hänen isällään ja sedillään ole minkäänlaista halua palata näihin väkivallan aikoihin, Joesta tuntuu, että Britannian epäonnistuessa neuvottelemaan Brexit sopimuksen EU:n kanssa ja ”kovan rajan” mahdollisesti tullessa Iso-Britannian ja Irlannin välille on tämä hänen mahdollisuutensa oletettuun kunniaan – ja mahdollisuus seurata perheenjäseniensä ja muiden, häntä ennen olleiden yhteisön johtajien jalanjäljissä. Eräänä päivänä Joe katsoo uutisia ja kuulee, että Londonderryssä Pohjois-Irlannissa on ollut autopommi, ja kyllä, iskusta on ottanut vastuun ”Uusi IRA” -niminen ryhmä. Joe ottaa tämän hyökkäyksen merkinä siitä, että Brexitiä seuraa varmasti väkivaltaa, ja hän on valmiina liittymään taisteluun.

Joe ei löydä ikätovereidensa joukosta juurikaan tukea tämän tyyppiselle väkivallalle. He ovat töissä alueella ja enemmänkin huolissaan Brexitin taloudellisista vaikutuksista; mutta Joe on innokas

löytämään myötämielisiä ihmisiä ja tukijoita, joten hän palaa sosiaalisen median pariin. Somen kautta hän löytää yhteyden sellaisiin ryhmiin kuin ”32 alueen Irlanti”, joka uskoo, että Brexit tarjoaa uskottavan mahdollisuuden Irlannin 32 alueelle yhdistyä niin, että yhteinen hallitus sijaitsee Dublinissa. Täältä hän löytää satoja online-maanmiehiä, jotka ruokkivat halukkaasti Joen väkivallan nälkää aluetta kohtaan, jotka tukevat hänen ajatuksiaan hyökätä raja-asemille ja jotka vahvistavat hänen uskomuksiaan, että hän tekee oikein valmistautuessaan Brexitin jälkeiseen väkivaltaan.

Kun Joe itseaiheutetusti radikalisoituu näiden verkossa olevien ryhmien kautta ja osallistumalla chatteihin samanmielisten radikaalien kanssa, hän kertoo isälleen todellisesta vihastaan ”toista puolta” kohtaan; hän julistaa sen niin, että hänen isänsä tajuaa tämän vihaavan ”niitä” enemmän kuin hän itse koskaan vihasi. Joen isä yrittää puhua tälle järkeä, mutta on liian myöhäistä. Joe on radikalisoitunut ja odottaa tilaisuuttaan tarttua aseisiin.

Linkit irlantilaiseen tapaustutkimukseen:

<https://www.ft.com/content/25a0993e-1d91-11e9-b2f7-97e4dbd3580d>

<https://www.independent.co.uk/voices/brexit-good-friday-agreement-northern-ireland-troubles-violence-ira-border-a8297406.html>

<https://www.express.co.uk/news/uk/1080049/Brexit-news-northern-ireland-hard-border-eu-negotiation-IRA-republican>

Tapaututkimus Tsekistä

Toto je příběh Češky Markéty Všelichové, která aktuálně pobývá v tureckém vězení. K pobytu ve vězení byla odsouzena za údajné napomáhání terorizmu a spolupráci s bojovníky milic syrských Kurdů YPG, které Turecko považuje za teroristickou organizaci. Její příběh vlastně začíná ve studentské lavici technické fakulty zemědělské univerzity. Tak jako všichni studenti i ona má své zájmy a témata, která ji zajímají. Tématem, o které se studentka Markéta Všelichová začala zajímat, byla situace v severní části Sýrie a zde probíhající konflikt. Prvotní informace získávala z televize a především z Internetu. S narůstajícím množstvím informací se vykristalizovaly její velká sympatie s Kurdy. Říká, že je fascinována jejich vírou ve svobodu a demokracii. Rozhoduje se, že oblast navštíví, aby viděla, jak to vypadá doopravdy. Poté skutečně několikrát navštíví syrskou Rojavu, kde se osobně seznamuje s místním krajem i místními lidmi. Neskrývá své sympatie k místním lidem a oblasti Rojava. Své názory a sympatie publikuje na Internetu i v několika rozhovorech v českých médiích, pro které je její příběh nevšední a zajímavý. Protože chce být místním Kurdům v Rojavě užitečná, rozhodne se tam dovézt polní mobilní nemocnici. Zakládá finanční sbírku, která by to měla umožnit. Než se jí její plán podaří zrealizovat, je zadržena tureckou policií při přechodu z Turecka do Iráku v listopadu 2016. Při kontrole se u ní našly materiály (fotografie, zvukové soubory), které zmiňují kurdské milice YPG, které Turecko považuje za teroristickou organizaci. Turecká prokuratura ji následně obvinila z příslušnosti k ozbrojené teroristické organizaci. Česka se brání u soudu s tím, že je humanitárními aktivistkou a že YPG nejsou teroristickou organizací s odůvodněním, že bojují proti radikálům z Islámského státu. Následně je odsouzena a, i přes snahu České republiky o jiné řešení, nastupuje pobyt v tureckém vězení. Byla odsouzena na 6 let a tři měsíce.

Z příběhu je patrné, že zprvu normálně žijící studentka nachází téma, které ji zajímá a věnuje mu stále více pozornosti. Média a internet jsou nejen zdrojem jejích informací, ale také zdrojem kontaktů na podobně smýšlející lidi i zdrojem inspirace k seberealizaci v této oblasti zájmu. Její názory i energie, kterou tomuto tématu věnuje, se postupně zhmotňují do výrazných změn v jejím reálném životě. Noví přátelé, cesty do Sýrie i rozhovory v médiích jsou něčím, co její život postupně radikálně odlišuje od běžného života české studentky. Plány na finanční sbírku a instalaci polní nemocnice v severní části Sýrie už nemají s životem normální české studentky společného vůbec nic. Radikální názory i činy spějí nutně i k neobvyklému pokračování příběhu. V tomto případě příběh končí odsouzením a vězením v Turecku. Tomuto bohužel nezabránily ani názory a snahy rodičů, učitelů, přátel či odborníků na problematiku konfliktu v Sýrii.

Tapaustutkimus Kyprokselta

Βία και Ρατσισμός

Στην Λάρνακα, τον Δεκέμβριο του 2018, συνέβη ένα πρωτοφανές περιστατικό για τα δεδομένα της Κύπρου, που παρόλα αυτά παραπέμπει στα αυξημένα φαινόμενα ρατσισμού στη χώρα. Οι δημοσιογράφοι το αποκάλεσαν ως πρακτική ‘Κου Κλουξ Κλαν’ (μεγαλύτερη ακροδεξιά οργάνωση στις ΗΠΑ η οποία χρησιμοποίησε συχνά την τρομοκρατία, τη βία και πράξεις εκφοβισμού, για να καταπιέσει τους Αφροαμερικανούς και άλλες φυλετικές ομάδες).

Το συμβάν έγινε ως ακολούθως. Αφρικανός μόνιμος κάτοικος Κύπρου μετέβη στο αεροδρόμιο για να αποχαιρετήσει γνωστούς του και στη συνέχεια, επέστρεψε με ταξί στο σπίτι όπου διαμένει νόμιμα και το οποίο βρίσκεται κοντά στον αστυνομικό σταθμό της πόλης. Ήταν γύρω στις 4.00 το πρωί και αφού πλήρωσε τον ταξιτζή που τον μετέφερε, κατευθύνθηκε με τα πόδια μέχρι την είσοδο του σπιτιού του. Λίγο προτού πλησιάσει σε αυτήν, σταμάτησε δίπλα του ιδιωτικό αυτοκίνητο και από αυτό κατέβηκαν πέντε άτομα, τα οποία φορούσαν άσπρες κουκούλες. Προτού προλάβει να αντιδράσει, τον άρπαξαν, τον ακινητοποίησαν και άρχισαν να τον κτυπούν σε διάφορα μέρη του σώματός του. Στη συνέχεια, του άνοιξαν το στόμα και με τη χρήση πένσας κατάφεραν να του βγάλουν τέσσερα δόντια.

Η όλη δράση τους έγινε αστραπιαία, όμως οι φωνές, όπως και τα ουρλιαχτά του Αφρικανού κανέναν, όπως φαίνεται, από τους περίοικους δεν ενόχλησαν διότι καμία σχετική κλήση για παροχή βοήθειας δεν έγινε προς την Αστυνομία. Αξίζει να σημειωθεί ότι το περιστατικό δεν καταγγέλθηκε στη συνέχεια ούτε και από το θύμα των κουκουλοφόρων στην Αστυνομία. Ο ίδιος αποδίδει την επιλογή του να κρατήσει το στόμα του κλειστό για το περιστατικό στον ρατσιστικό τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίστηκε ο ίδιος στο παρελθόν από μέλη της Αστυνομίας και στον τρόπο με τον οποίο χειρίστηκαν καταγγελίες του.

Πηγές:

- <https://www.imerodromos.gr/kypros-ratsistiki-via-me-praktikes-koy-kloyx-klan/>
- <https://thesstoday.gr/%CF%81%CE%B1%CF%84%CF%83%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%BA%CF%84%CE%B7%CE%BD%CF%89%CE%B4%CE%AF%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%BA%CF%8D%CF%80%CF%81%CE%BF-%CE%AD%CE%B2%CE%B3%CE%B1%CE%BB/>

Kyproksen tapaustutkimus suomeksi

Väkivalta ja rasismi

Joulukuussa 2018 Larnacassa tapahtui Kyproksella ennennäkemätön sattumus, joka kuitenkin viittaa maan kasvaneeseen rasismi-ilmiöön.

Toimittajat puhuivat siitä ”Ku Klux Klan” -tapauksena. Ku Klux Klan oli ennen suurin äärioikeistolainen järjestö USAssa, joka käytti usein terrorismia, väkivaltaa ja kiusaamista sortaakseen afrikkalais-amerikkalaisia ja muita rodullisia ryhmiä.

Tapaus oli seuraavanlainen. Kyproksella asuva afrikkalainen henkilö meni lentokentälle sanoakseen näkemiin tuttavilleen ja palasi sitten taksilla kaupungin poliisilaitoksen lähellä sijaitsevaan kotiinsa, jossa hän laillisesti asuu. Noin neljän aikaan aamulla, maksettuaan taksinkuljettajalle, hän käveli kotinsa ovelle. Vähän ennen kuin hän ehti ovelle, auto pysähtyi hänen viereensä ja sieltä nousi viisi henkilöä, joilla oli päässään valkoiset huput. Ennen kuin hän ehti reagoida, he tarttuivat häneen kiinni, pysäyttivät hänet ja alkoivat hakata häntä eri puolille vartaloa. Sitten he avasivat hänen suunsa ja onnistuivat pihtien avulla irrottamaan neljä hammasta.

He toimivat hyvin nopeasti ja huolimatta kovaäänisestä huudosta kukaan ulkopuolinen ei tuntunut häiriintyvän asiasta, sillä poliisi ei saanut yhtäkään soittoa tähän liittyen. On huomion arvoista, että uhri ei myöhemmin ilmoittanut asiasta poliisille. Hän kertoo asiasta suunsa kiinni pitämisen syyksi poliisin rasistisen suhtautumisen häneen aiemmin heidän käsitellessään hänen valituksiaan.

Linkit:

- <https://www.imerodromos.gr/kypros-ratsistiki-via-me-praktikes-koy-kloyx-klan/>
- <https://thesstoday.gr/%CF%81%CE%B1%CF%84%CF%83%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%BA%CF%84%CE%B7%CE%BD%CF%89%CE%B4%CE%AF%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%BA%CF%8D%CF%80%CF%81%CE%BF-%CE%AD%CE%B2%CE%B3%CE%B1%CE%BB/>

Tapaustutkimus Suomesta

Sisäministeriön katsaus väkivaltaisen radikalisoitumisen tilanteesta Suomessa

”Suomessa arjen turvallisuuteen väkivaltaisen radikalisoitumisen ja ekstremismin näkökulmasta vaikuttavat eniten väkivaltaiseen äärioikeistoon liittyvät henkilöt, jotka käyttävät väkivaltaa vastustajikseen kokemiaan henkilöitä kohtaan. Yleisimmin suomalainen äärioikeistolainen liikehdintä on edelleen rassistien skinheadryhmien toimintaa. Näiden toiminta perustuu paikallisiin kerhoihin, ja se on valtaosaltaan spontaania katuväkivaltaa. Näkyvin äärioikeistolainen toimija on kansallissosialistinen Pohjoismainen Vastarintaliike (PVL), jonka nimi oli aiemmin Suomen Vastarintaliike. Sen toimintaan on vaikuttanut Poliisihallituksen maaliskuussa 2017 nostama kanne järjestön lakkauttamiseksi... Poliisin rikosilmoitusjärjestelmästä tunnistettiin vuonna 2017 hieman alle 100 rikosta, joiden epäiltiin liittyvän väkivaltaiseen ekstremismiin, joista yli puolet liittyi väkivaltaiseen äärioikeistoon.”

Lähde: Sisäministeriön julkaisu 13/2018

http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/160777/SM_13_2018.pdf?sequence=4&isAllowed=y

Seuraavana Ylen lehtijuttu Suomen vastarintaliikkeen perustajasta Henrik Holapasta ja hänen tarinastaan.

 Natsijohtaja, jonka usko loppui

Esa Henrik Holappa on pyhittänyt lähes puolet elämästään kansallissosialismille. Nyt hän on luopunut aatteestaan ja katu vuosia, jolloin hän saarnasi vihan ja väkivallan puolesta. Holappa haluaa nyt tehdä menneisyytensä kanssa julkisen pesäeron huolimatta vaaroista, joita se tuo mukanaan.

Nuoren miehen tie kulki lapsuuden ajan sotilasinnostuksesta Suomen kovapintaisimpien uusnatsien ja uusfasistien keulakuvaksi Suomen Vastarintaliikkeessä. Hänen elämässään oli kyse taistelusta, liikkeestä ja kansallissosialismista. Vaan vuosi vuodelta kaikki alkoi tuntua yhä vähemmän oikealta.

”Aloin kysyä halusinko todellakin kasvattaa lapseni osaksi tätä liikettä. Halusinko minä, että he eläisivät yhtä suljettua elämää kuin minä ja että he näkisivät kaikkialla vihollisia. Ajattelin omaa aikaani natsiliikkeessä ja tajusin äkkiä, että minun touhuni olivat olleet täysin päättömiä. Kun vuonna 2007 jouduin poliisikuulusteluun, minulle vakuutettiin, että kansallissosialismi on historiaa. Minun olisi tuolloin pitänyt tajuta, että he olivat oikeassa – tapahtunut mikä tapahtunut”, Holappa kertoo Ylelle ainutlaatuisessa haastattelussa.

Holappa kuvaa raskaaksi prosessia, joka päättyi hänen eroamiseensa liikkeestä.

”Elin vuosikausia kansallissosialismin oppien mukaisesti. Seurustelin liikkeelle ja kansallissosialismille vihkiytyneiden henkilöiden kanssa. Minä olin ihan samanlainen. Siksi minun on nyt pakko määritellä

kaikki uudelleen ja oppia tuntemaan itseni uudelleen. Kuka minä oikeastaan olen? Kun päätin jättää natsismin, ei elämässäni ollut paljoa jäljellä. Minun oli pakko aloittaa kaikki alusta.”

Holappa sanoo, että hän yrittää ymmärtää missä kohtaa ja mitkä asiat menivät pieleen ja milloin hänen innostuksessaan historiaa kohtaan pimeä puoli pääsi vallalle.

Esa Henrik Holappaa kiinnosti lapsuudesta asti kaikki, millä oli tekemistä armeijan kanssa. Teinivuosina kiinnostus suuntautui Natsi-Saksan historiaa kohtaan. Häntä innostivat Kolmannen valtakunnan militarismi ja tiukka kuri. Holappa sanoo, että hänen natsimainen maailmankuvansa alkoi muodostua 13–14 ikävuosien kieppeillä.

HH = Heil Hitler tai Henrik Holappa

Vuonna 2000 Holappa kirjoitti antisemitistiselle Huhtikuun ryhmälle muutamia tekstejä Waffen-SS:ssä toimineista vapaaehtoisista suomalaisista. Hän oli tuolloin 15-vuotias. Hän ei ollut kuitenkaan valmis liputtamaan avoimesti natsismin puolesta eikä siksi käyttämään omaa nimeään. Hän ryhtyi eräänlaisena pseudonyyminä kirjoittamaan toisella erisnimellään eli Henrikillä. Sitä paitsi Henrik Holappa toimi hänen mukaansa paremmin kansainvälisissä kuvioissa. Natsien keskuudessa HH on usein käytetty lyhenne, jolla tarkoitetaan ”Heil Hitler”. Siitä lähtien nimi on seurannut häntä ja koko natsikautensa ajan Esa Holappa tunnettiin Henrik Holappana.

Vuosina 2001–2002 Holappa kuului Oulussa paikalliseen skinhead-jengiin ja tutustui useisiin skiniliikkeen johtajiin. Hän kuitenkin pettyi, koska nämä eivät olleet erityisen kiinnostuneita ideologisista teemoista. Skinien uusnatsismi keskittyi ennen muuta viinan juontiin, musiikin kuunteluun ja maahanmuuttajien kanssa tappelemiseen. Se ei kuitenkaan Holapalle riittänyt.

Hän sai tarpeekseen kun ajautui riitoihin jengin muiden jäsenten kanssa. Hän ripusti pilottipusakan naulaan ja heitti maihinnousukengät jaloistaan. Holapan mielestä Suomessa ei ollut uskottavia kansallissosialisteja. Hän suuntasi katseensa ulkomaille ja skinhead-kavereitaan huomattavasti vaarallisempiin henkilöihin.

Kirjeenvaihtokurssi natsismin saloihin

Hänen ensimmäiset kontaktinsa maailmaan, josta tulisi hänen huomattava henkilökohtainen verkostonsa äärioikeistolaisissa järjestöissä, löytyivät Britanniasta. Niiden kautta hän sai yhteyden paljon vanhempaan mieheen, rankkoja rikoksia tehneeseen yhdysvaltalaiseen natsiin **Richard Scutariin**. Scutari oli The Order -nimisen järjestön jäsen. Hänet oli tuomittu 60 vuoden vankeusrangaistukseen useista rajuista rikoksista, joissa oli ollut poliittinen motiivi. Vuonna 2002 Holappa kirjoitti Scutarille ensimmäisen kirjeensä.

”Hänen taustansa oli sotilaallisissa erikoisjoukoissa. Se minua varmaankin innosti eniten. Halusin myös tuntea ihan oikean natsin. Hänellä oli vaikuttava elämäkerta ja hän tuntui olevan tosissaan. Halusin oppia tuntemaan juuri sellaisia ihmisiä.”

”Aluksi kyselin hänen elämästään ja armeijapalveluksestaan. Vähitellen kirjeenvaihtomme muuttui henkilökohtaisemmaksi ja ideologisemmaksi. Emme koskaan kirjoittaneet mitään väkivallasta.

Silloinhan kirjeet eivät olisi menneet perille”, Holappa kertoo suhteesta, josta tuli hänen kirjekurssinsa kansallissosialistiseen ideologiaan.

Kirjeenvaihtoa kesti vuoteen 2014 asti, jolloin Holapan usko alkoi tosissaan hiipua. Hän ei enää vastannut Yhdysvalloista tulleisiin kirjeisiin.

Holappa kirjoitteli myös muun muassa Ku Klux Klanin johtajalle **David Dukelle**, saksalaiselle poliisimurhaajalle **Kay Diesnerille** ja norjalaiselle skinille **Ole Nicolai Kvislerille**, joka sai vankilatuomion rasistisin motiivein suoritetusta murhasta. Holapalla oli suhteet myös yhdysvaltalaisiin rasistisiin jengeihin kuten Aryan Brotherhood ja Aryan Nations.

Natsifoorumien aktiivi

Helmikuussa 2004 perustettiin verkkoon suomalainen natsifoorumi Kansallissosialismi.com. Henrik Holappa oli sen aktiivisimpia kirjoittajia. Hän kertoo itse, että hänen tekstinsä käsittelivät ennen muuta sotilaita ja suomalaisia SS-miehiä, mutta nyttemmin lakkautettu sivusto sisälsi myös rasistisia, juutalaisvastaisia ja joukkotuhon kieltäviä artikkeleita. Verkkosivuston kautta Holappa tutustui samanmielisiin kotikaupungissaan Oulussa. He kohtasivat ja ryhtyivät vähitellen tapaillemaan säännöllisesti keskenään.

”Meitä oli kahdeksan henkilöä, joimme kahvia ja keskustelimme. Analysoimme maailman politiikkaa ja erilaisia mahdollisia vaihtoehtoja. Alkoholia ei näissä tapaamisissa nautittu. Tämä tuntui huomattavasti hauskemmalta kuin skinien seurassa. Nuo ihmiset olivat älykkäitä ja monilla heistä oli korkeakoulututkinto. Ja he ajattelivat samoin kuin minä.”

Perussuomalaisten jäsenenä

Ryhmä aloitti poliittisen aktivisminsa vierailulla Perussuomalaisissa vuosina 2005–2006. Holappa valittiin puolueen piirijärjestön hallituksen varajäseneksi, mutta hän sanoo, ettei ollut koskaan mikään aktiivi perussuomalainen.

”Jaoin joitain vaaliesitteitä ja kävin parissa kokouksessa. En kuitenkaan koskaan löytänyt paikkaani puolueessa. Olin tuolloin 20 ja kaikki muut olivat vanhempia. Toisaalta minusta puolueen linja oli aivan liian pehmeä. Minut vaiennettiin, jos yritin puhua monikulttuurisuuden vaaroista. Siksi koko ryhmämme erosi puolueesta”, Holappa kertoo.

Oma järjestö

Perussuomalaisista lähdön jälkeen heräsi ajatus perustaa oma järjestö. Holappa ja toinen kansallissosialismi-foorumille kirjoittanut henkilö, **Mikko***, keskustelivat oman järjestön ideologisesta pohjasta ja siitä kuka halusi lopulta lähteä mukaan.

Samoihin aikoihin Holappa sai Richard Scutarilta kirjeen, jossa tämä kehotti ottamaan yhteyttä Scutarin toiseen kirjeenvaihtokaveriin. Mies oli ruotsalainen ja kuului Ruotsin Vastarintaliikkeen järjestöön. Holappa ryhtyi kirjeenvaihtoon ruotsalaisten natsien kanssa.

Holappa aloitti kontaktit ruotsalaisiin, mutta kun Suomen Vastarintaliike perustettiin, hän oli itse Yhdysvalloissa, jossa hän toimi ja asui yhdysvaltalaisien uusnatsien ja rasistien luona.

Ennen Yhdysvaltain matkaansa heinäkuussa 2008 Holappa ja Mikko tapasivat. Mikko oli muuttanut Oulusta Helsinkiin. He sopivat, että Mikko jatkaisi yhteydenpitoa ruotsalaisiin natseihin. Myöhemmin samana vuonna tuli päätös Ruotsista: suomalaiset saivat luvan perustaa oman vastarintaliikkeen. Holappa valittiin viralliseksi johtajaksi ja keulakuvaksi, vaikka hän oli tuolloin ulkomailla.

Kun Holappa kesällä 2009 palasi Suomeen oli Vastarintaliike jo levittäytynyt monille seuduille. Siihen oli liittynyt äärioikeistolaisia kaveriporukoita ja nämä olivat saaneet järjestössä valtaa. Holapalle ei jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin luopua ajatuksesta, että hänestä olisi tullut liikkeen todellinen johtaja.

”Olin täysin tuntematon useimmille jäsenille, jotka olivat tunteneet toisensa vuosien ajan. He suhtautuivat minuun epäillen. Ei ollut mahdollista tulla ulkopuolelta ja yrittää olla auktoriteetti. Sitä paitsi asuin Oulussa ja saatoin osallistua harvoin eteläisessä Suomessa pidettyihin kokouksiin, joissa päätökset tehtiin. Totta kai minulla oli asioihin vaikutusta, mutta jos etelän johtajat olivat jotain keskenään päättäneet, noudatettiin sitä linjaa”, Holappa sanoo.

Holapan piti siten yrittää löytää oma roolinsa johtajana ilman valtaa. Hän edusti Suomen osastoa yhteydenpidossa Ruotsin Vastarintaliikkeen kanssa, mutta kotimaassa johtivat toimintaa muut henkilöt.

”Minulla ei ollut täällä paljoakaan tekemistä, joitakin puheluita, sähköposteja silloin tällöin ja verkkosivuston ylläpitoa. Pari kertaa reissu kuukausikokouksiin Helsinkiin tai Turkuun. Minun ei tarvinnut omistaa montakaan tuntia päivässä Vastarintaliikkeelle.”

”Alkuaikoina liike etsi suuntaansa ja olimme harvoin yhtä mieltä asioista. Etelän aktivistiryhmät halusivat, että olisin ollut aktiivisempi ja vahvempi johtaja. He eivät koskaan ymmärtäneet minun kirjallista kiinnostustani, he eivät olleet kiinnostuneita historiallisesta analyysistä tai ideologisesta keskustelusta. He halusivat enemmänkin urheilullista aktivismia ja jännittävien asioiden tekemistä. Olin liian teoreettinen ja ikävyyttävä”, Holappa kertoo.

Johtaja liikkeellä

Holapan ensimmäinen vuosi Vastarintaliikkeen muodollisena johtajana oli kiertolaisen elämää. Suomessa hänellä ei ollut asioihin juuri sanomista eikä paljoa tekemistäkään. Siksi hän matkusti edestakaisin Suomen, Ruotsin, Saksan, Itävallan, Ranskan ja Espanjan väliä. Kussakin maassa löytyi samanmielisiä, joiden kanssa olla tekemisissä ja joiden luona asua.

Ruotsin-reissuilla hän tapasi naisen, joka alkoi odottaa hänelle lasta vuonna 2011. Se teki lopun kiertolaisuudesta ja toukokuussa 2011 Holappa asettui asumaan Taalainmaalle. Suomen Vastarintaliikkeen keulakuva etäännytti näin yhä kauemmaksi järjestöstään. Yhteydenpito Suomeen tapahtui pääasiallisesti sähköpostin ja skypen avulla. Hän matkusti Suomeen vain aktivistipäiville ja suurempiin tilaisuuksiin. Holapalla oli siten vain satunnaisia kontakteja henkilöihin, jotka käytännössä johtivat liikettä.

Suuri epäily

Tätä kesti vajaan vuoden. Syksyllä 2012 Holappa ilmoitti ilman ennakkovaroitusta, että eroaa SVL:n johtajuudesta. Hän oli turhaan yrittänyt löytää paikkaansa liikkeessä. Toverit tuntuivat yhä vieraammilta. Suomalaiset pitivät hänet loitolla eikä hän tuntenut yhteenkuuluvuutta ruotsalaisten kanssa. Holappa halusi tehdä enemmän liikkeen eteen, mutta koki, että muut painoivat alas henkilöt, jotka yrittivät kohota liikkeessä. Hän oli liikkeen johtaja mikä tarkoitti sitä, että kaikki mikä tehtiin SVL:n nimissä tehtiin myös hänen nimissään – vaikka hänellä ei ollutkaan mahdollisuutta vaikuttaa asioihin.

”Olin puhunut luopumisesta päiväkausia kumppanini kanssa ja eräänä aamuna päätin erota. Minähän olin kotoisin Oulusta eikä minulla ollut mitään suurempaa tekemistä etelän johtajien kanssa. Siksi en edes ajatellut, että olisin kääntynyt heidän puoleensa. Lähetin sähköpostia ainoalle hyvin tuntemalleni aktivistille, **Juuso Tahvanaiselle** Ouluun. Kysyin häneltä oliko hän kiinnostunut SVL:n johtamisesta. Viidessä minuutissa sain myöntävän vastauksen ja asia oli sillä selvä”, Holappa muistelee.

Holapan mukaan hänen valintaansa ei koskaan kyseenalaistettu eikä kukaan Suomesta ottanut häneen yhteyttä. Kaikki oli hyvin niin kauan, kun hän ei kokonaan luopunut natsi-ideologiasta ja liikkeestä. Kun johtajan vaihdos julkistettiin, Holappa antoi ymmärtää, että hän toimisi edelleen pohjoismaisessa katto-organisaatiossa (NMR). Tämä ei kuitenkaan vastannut todellisuutta – kuten ei moni muukaan asia Vastarintaliikkeessä.

”Pidin yhteyttä **Klas Lundiin** ja muuhun johtoon, mutta minulla ei ollut mitään varsinaista tehtävää tai asemaa liikkeessä. Olihan paljon suunnitelmia kuten, että minusta piti tulla verkkosivustomme englanninkielisen version päätoimittaja ja että kirjoittaisin järjestön Polaris-lehteen, mutta kaikki suunnitelmat kuivuivat kasaan”, Holappa kertoo.

Pohjoismaisella Vastarintaliikkeellä ei ole englanninkielisiä verkkosivuja, vain lyhyt esittely järjestöstä. Jäsenlehti Polaris on lakkautettu ja Holappa ehti kirjoittaa siihen vain pari juttua.

”Aloin ensi kertaa nähdä liikkeen hyvin pienen piirin muodostamana lahkona. Silloin en vielä ollut valmis jättämään liikettä. Ajattelin, että ehkä kykenisin muuttamaan liikettä sisältäpäin. Aina löytyi jokin ”ehkä”, joka piti minut mukana.”

Holapan tie ulos natsismista – johon hän ei enää täydellä sydämellä uskonut – oli alkanut. Hän osallistui yhä harvemmin tapaamisiin tai muihin toimiin.

Käännekohta kesällä 2014

Kesällä 2014 Holappa oli valmis myöntämään itselleen, että voisi jättää natsismin ja Pohjoismaisen Vastarintaliikkeen. Hän ei kuitenkaan kertonut sitä julkisesti, koska se saattoi olla vaarallista. Hänen mukaansa Vastarintaliike piti häntä petturina jo siksi, että hän oli niin passiivinen ja että hän piti yhteyttä henkilöihin, jotka olivat aiemmin lähteneet pohjoismaisesta liikkeestä. Oli turvallisempaa antaa ymmärtää, että hän edelleen tavalla tai toisella oli mukana liikkeen toiminnassa – vaikkakin teki erittäin vähän ja seurusteli väärin ihmisten kanssa.

Ei yhteyksiä Pohjolaan

Holapalla ei ole enää minkäänlaisia yhteyksiä vastarintaliikkeisiin muissa Pohjoismaissa. Yhteydet entisiin tovereihin Suomen Vastarintaliikkeessä rajoittuvat satunnaisiin skype -kontakteihin, jos he sattuvat olemaan linjoilla samaan aikaan.

”He kysyvät miten voin ja mitä puuhailen. Luulisin, että ruotsalaiset ovat pyytäneet heitä selvittämään mitä Holappa touhuaa. Ruotsalaiset eivät ole olleet suorassa yhteydessä minuun sitten vuoden 2014. Tuona kesänä kumppanini sai useita puheluita, joissa kerrottiin, että minun olisi pitänyt olla kummallisissa paikoissa outoihin aikoihin. He olivat hyvin uteliaita siitä mitä olin tekemässä. Saman vuoden syksyllä Pohjoismaiden Vastarintaliikkeen parlamentaarisen haaran johtaja **Pär Öberg** matkusti Suomeen puhuakseen minulle ”järkeä”. Hän oli hyvin ärtynyt, koska en tullut paikalle, kun hän kutsui. Hänen viestinsä oli, että minun oli tultava, kun kutsu käy – sama missä olin tai mitä olin tekemässä. Sitten hän ilmoitti, että hän ottaa minuun yhteyttä ja että puhumme silloin asiat halki. Tuota puhelua ei ole koskaan tullut”, Holappa sanoo.

Rajan yli

Holappa on nyt entisten tovereidensa silmissä kaksinkertainen petturi, kun hän kertoo avoimesti erostaan ja todellisuudesta Vastarintaliikkeen julkisivun takana. Hän on sekä jättänyt liikkeen ja natsismin että kertoo nyt liikkeen sisäisistä olosuhteista ”vihollismedialle”. Tämä on äärimmäinen majesteettirikos Pohjoismaisessa Vastarintaliikkeessä ja se saattaa olla vaarallista.

”Olen tietoinen vaarasta. Jos kimppuuni hyökätään, sitä tuskin tekee kukaan johtajista tai varsinaisista jäsenistä. Sellaiseen saattaa ryhtyä jokin nuorempi jäsen, joka haluaa luoda itselleen jonkinlaista mainetta”, Holappa arvioi.

Vaarasta huolimatta Holappa sanoo, ettei anna pelon ottaa valtaa. Hän haluaa muuttaa elämäänsä ja silloin täytyy selvitä teoistaan. ”Mutta totta kai otan turvallisuuteni tosissani.”

Missä nyt mennään?

Holappa on ollut omistautunut, militantti kansallissosialisti puolet elämästään. Hän on päättänyt luopua vihan ideologiasta valitsematta mitään tilalle.

”Minun ei tarvitse vielä määritellä itseäni poliittisesti. Nyt haluan olla mieluiten epäpoliittinen henkilö.”

Holappa kuvaa olevansa siirtymävaiheessa. Tärkeintä on päästä eroon äärimmäisyysajattelusta. Se prosessi on hyvässä vauhdissa, mutta ei vielä loppuun viety.

”Se ei ole helppoa. Olin 13–14-vuotias kun kiinnostuin kansallissosialismista. Mitä enemmän luin sitä enemmän löytyi ”totuuksia”. Ne vahvistivat sen mihin uskoin. Omaksuin natsismin täydestä sydämestäni. Seurustelin sellaisten henkilöiden kanssa, jotka olivat vihkineet koko elämänsä natsismille, minä kuuntelin heitä ja elin heidän oppiensä mukaan. Minusta tuli heidän kaltaisensa. Nyt minun on määriteltävä elämäni uudelleen ja opittava tuntemaan itseni uudella tavalla. Kuka ja

mikä minä olen? Elämässäni ei ollut paljoa jäljellä, kun luovuin natsismista. Minun on aloitettava aivan alusta”, Holappa sanoo.

”Minun pitää olla rehellinen itseäni kohtaan. Minun pitää myöntää missä olen ollut ja mitä olen tehnyt. Minun on myös ymmärrettävä missä meni pieleen. En halua enää olla osa tuota liikettä enkä halua rakentaa kansallissosialistista valtiota. Minun on läpikäytävä kaikki tapahtunut pala palalta ja yritettävä analysoida sitä.”

Holappa sanoo, että hän yrittää nyt hyvittää natsivuotensa ja korjata tekemiään virheitä. Hän on kirjoittanut kirjan elämästään ja kirjoitusprosessin aikana joutunut katsomaan rehellisesti elettyä elämää. Se on nostanut esiin tunnontuskia.

”Olisi ollut paljon parempiakin tapoja viettää nuoruusvuosiaan kuin perustaa natsiliike ja yrittää ystäväystyä väkivaltaisten uusnatsien kanssa. En kuitenkaan voi muuttaa menneisyyttäni. Voin ainoastaan rakentaa tulevaisuuttani – ja se alkaa nyt.”

Tuntee vastuunsa

Holappa kertoo tuntevansa edelleen vastuuta, kun kuulee tai lukee siitä mitä Vastarintaliike on tehnyt. Hän ajattelee menneisyyttä ja liikettä joka ikinen päivä. Kuusitoista vuotta on pitkä aika eikä se häivy vain olkapäitä kohauttamalla ja elämällä eteenpäin. Holappa kuitenkin toivoo, että pimeyden jälkeen sarastaa valo. Kaikista vaikeuksista ja riskeistä huolimatta hän on nyt jättänyt uusnatsistisen liikkeen.

”Kymmenen vuoden kuluttua toivon voivani sanoa, että nyt tekemäni päätös oli oikea. Toivon, että olen voinut korjata tekemäni virheet ja mennyt elämässäni eteenpäin. On vaikeaa ennakoida tämän enempää. Juuri nyt tuntuu siltä, että minun pitää vain ottaa päivä kerrallaan”, lopettaa Holappa.

*) Koska emme ole tavoittaneet Mikkoa haastattelua varten, eikä hän ole esiintynyt julkisesti SVL-jäsenenä, emme julkaise hänen sukunimeään.

Tämä projekti on toteutettu yhteistyössä norjalaisen [Hate Speech Internationalin](#) kanssa.

Lähde: <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2016/05/15/natsijohtaja-jonka-usko-loppui>

Tapaustutkimus Kroatiasta

SUVAITSEMATTOMUUTTA ALAIKÄISTEN KESKUUDESSA

Lukiolaisen ja hänen ystäviensä kimppuun hyökättiin juna-asemalla. Hyökkääjä ja hänen viisi ystäväänsä, kaikki alaikäisiä, lähestyivät lukiolaista ja kysyivät tältä, oliko hän Dinamo-jalkapalloseuran fani, johon tämä vastasi kieltävästi. Hyökkääjä on Kroatian kansalainen ja Dinamon (kroatialainen jalkapalloseura) fani, kun uhri taas on Serbian kansalainen ja Red Starin (serbialainen jalkapalloseura) fani. Yksi Dinamo-faneista tönäisi Red Star -fania, rikkoen samalla penkin, jolla tämä oli istumassa, ja potki häntä hänen ollessaan maassa. *Poliisin ja vanhempien lisäksi myös opettajat ja koulun rehtori saatettiin ajan tasalle tapauksesta. Rehtori kertoi heidän olevan tietoisia aiemmista yhteenotoista näiden oppilaiden välillä ja, että vaikka hänen ei tarvitsisi, hän puhui molempien oppilaiden kanssa uusien konfliktien ja suvaitsemattomuuden leviämisen välttämiseksi, mutta heillä ei ole tarpeellisia toimintamahdollisuuksia mahdollisten tulevaisuudessa tapahtuvien konfliktien estämiseksi.*

Alaikäisten välinen selkkäus tapahtui yhdessä niistä Kroatian kaupungeista, joihin Kroatian sota vaikutti eniten ja joka on lähimpänä Kroatian ja Serbian välistä rajaa. *Vaikka molempien kansalaisuuksien edustajat ovat yrittäneet saada aikaan rauhanomaisen yhteiselon sodan jälkeisenä aikana, tämän kaltaisia tapauksia sattuu yhä, mikä viittaa siihen, että kansalaisuuteen liittyvät aiheet ovat yhä herkkiä, etenkin kun media, poliitikot ja sotaveteraanit jatkavat kansallisten vähemmistöjen vieraannuttamista muusta yhteiskunnasta.*

Tapaututkimus Espanjasta

Un grupo de jóvenes radicales atacan la Mezquita Mayor del Albayzín, Granada.

La radicalización se puede desarrollar en muchos ámbitos. En España, sobre todo en los últimos tiempos con el yihadismo y el creciente nacionalismo debido al problema catalán, se ha incrementado un radicalismo determinado: el fascismo o ultraderecha. De igual manera que ha estado sucediendo en el resto de Europa con el ascenso de partidos políticos de ultra derecha en países de toda Europa, en España ciertos grupos radicales -jóvenes guiados generalmente por una ignorancia o falta de criterio- se valen del discurso de odio para atacar o llevar a cabo acciones (violentas) islamóforas y xenóforas. El mal tratamiento del terrorismo o la radicalización (religiosa en este caso) genera odio y xenofobia que incrementa, así mismo, más radicalización (ideológica o política).

Un ejemplo claro lo encontramos en agosto de 2017. Un grupo de doce jóvenes radicales atacaron la Mezquita Mayor de Granada situada en el barrio del Albayzín. Estos jóvenes pertenecían a la facción de extrema derecha del colectivo denominado como Hogar Social, que ya ha presentado más acciones violentas xenóforas, racistas, homóforas... sobre todo en Madrid y Granada. Bajo un tinte de patriotismo y de defender a España, sus bases parten del rechazo a lo extranjero, entre otras cosas.

Se colocaron delante de la mezquita por la noche con pancartas y gritos para asustar a los musulmanes que había dentro. Con la intención de que salieran, desataron una situación de miedo y pánico entre los vecinos lanzando bengalas al interior de la mezquita al mismo tiempo que gritaban proclamas como "terroristas", "os financia Daesh" o "fuera de Europa". Estas acciones se llevaron a cabo a pesar de que el imán de la mezquita se declarara en contra de los atentados acaecidos en Barcelona y Cambrills y de que Granada sea una de las ciudades más conocidas por su cultura intercultural (y todo el legado musulmán).

Una vez llegó la policía (avisados por los vecinos), los jóvenes se dispersaron por las callejuelas del Albayzín y fue imposible su identificación. Sin embargo, se informó a los responsables de la mezquita la posibilidad de denunciar por delito de odio. Varias organizaciones, como el partido político Vamos Granada o la plataforma pro derechos humanos Granada Abierta, han denunciado estas acciones y exigen que el colectivo sea ilegalizado.

Otras ciudades como Sevilla también han sufrido, en sus mezquitas, actos de violencia por personas no identificadas que pintan en sus paredes "¡Asesinos, lo vais a pagar!" o "Stop al islam".

Por ello es importante adquirir un pensamiento crítico que sepa distinguir términos, corregir estereotipos y prejuicios, y aprender la tolerancia y el respeto.

Enlaces a las noticias:

https://www.abc.es/espana/abci-mezquita-albaicin-granada-atacada-radicales-extrema-derecha-201708201416_noticia.html

https://www.antena3.com/noticias/espana/grupo-extremistas-corte-islamofobo-ataca-mezquita-albaicin-bengalas_20170820599979660cf2e2ea3558b0c3.html

<https://www.europapress.es/andalucia/noticia-grupo-jovenes-radicales-ataca-bengalas-mezquita-albaicin-granada-20170820131619.html>

Tapaustutkimus Espanjasta suomeksi

Joukko nuoria radikaaleja hyökkää Albayzínin suureen moskeijaan Granadassa

Radikalisoitumista voi tapahtua monilla alueilla. Espanjassa, etenkin viime aikoina jihadismin ja katalaaniongelman vuoksi kasvaneen kansallismielisyyden takia tietty radikalismi on lisääntynyt: fasismi tai äärioikeistolaisuus. Kuten muuallakin Euroopassa, jossa äärioikeistolaiset poliittiset puolueet ovat nousseet valtaan monissa maissa, myös Espanjassa tietyt radikaalit ryhmät – nuoret, joita yleisesti ohjaa tietämättömyys tai arvostelukyvyn puute – käyttävät vihapuhetta hyökätäkseen tai toteuttaakseen (väkivaltaisia) islamofobisia tai muukalaisvastaisia tekoja. Huonosti käsitelty terrorismi tai radikalisoituminen (tässä tapauksessa uskonnollinen) luo vihaa ja muukalaisvastaisuutta, joka puolestaan lisää radikalisoitumista (ideologista tai poliittista).

Löydämme selkeän esimerkin elokuulta 2017. Kahdentoista nuoren radikaalin ryhmä hyökkäsi granadalaiseen suureen moskeijaan, joka sijaitsee Albayzínin naapurustossa. Nämä nuoret kuuluivat *Hogar Social* (sosiaalinen koti) -nimisen kollektiivin äärioikeistolaiseen alaryhmään, joka on aiemminkin tehnyt väkivaltaisia muukalaisvihamielisiä, rasistisia tai homofobisia tekoja, erityisesti Madridissa ja Granadassa. Isänmaallisuuden ja Espanjan puolustamisen varjolla sen arvot perustuvat muun muassa vieraan torjumiseen.

He seisoivat moskeijan edessä yöllä kylttien kanssa ja huusivat pelottaakseen sisällä olleita muslimeja. Tarkoituksenaan saada muslimit jättämään moskeijan he heittivät sinne palavia soihtuja, saaden aikaan paniikin ja pelon täyttämän tilanteen naapurustossa. Samalla he huusivat iskulauseita, kuten "terroristit", "te rahoitate Daeshia" tai "lähtekää Euroopasta". Nämä teot toteutettiin siitä huolimatta, että moskeijan imaami julisti olevansa Barcelonan ja Cambrilsin iskuja vastaan ja vaikka Granada on yksi niistä kaupungeista, jotka ovat tunnetusti monikulttuurisia (ja tunnettu myös muslimiperinteestään).

Poliisin saapuessa (naapureiden hälyttämänä) nuoret hajaantuivat Albayzínin kaduille niin, että heitä oli mahdotonta tunnistaa. Moskeijan vastuuhenkilöille annettiin kuitenkin mahdollisuus tehdä ilmoitus viharikoksesta. Useat järjestöt, kuten poliittinen puolue *Vamos Granada* tai ihmisoikeusfoorumi *Granada Abierta* ovat tuominneet iskut ja vaativat kollektiivin kieltämistä.

Muutkin kaupungit, kuten Sevilla, ovat myös kärsineet moskeijoissaan tunnistamattomien henkilöiden tekemästä väkivallasta. Seiniin on mm. maalattu ”Murhaajat, te tulette maksamaan!” tai ”Pysäyttäkää islam”.

Tämän vuoksi on tärkeää saada kriittisen ajattelun työkaluja, jolloin tiedetään eri termien erot, voidaan oikaista stereotyyppiä ja ennakkoluuloja ja opitaan suvaitsevaisuutta ja kunnioitusta.

Linkejä lisälukemiseksi:

https://www.abc.es/espana/abci-mezquita-albaicin-granada-atacada-radicales-extrema-derecha-201708201416_noticia.html

https://www.antena3.com/noticias/espana/grupo-extremistas-corte-islamofobo-ataca-mezquita-albaicin-bengalas_20170820599979660cf2e2ea3558b0c3.html

<https://www.europapress.es/andalucia/noticia-grupo-jovenes-radicales-ataca-bengalas-mezquita-albaicin-granada-20170820131619.html>

Käsikirjan lähteet:

- ASCD (2011). *The Importance of Multicultural Education*, In *Educational Leadership*, 61(4), pp. 30–35.
- Centre for the Prevention of Radicalisation Leading to Violence (2019). *The Behaviour Barometer: An Education and Awareness Tool*. Accessed on 1st December 2018 from: https://info-radical.org/wp-content/uploads/2016/08/BAROMETRE_EN_CPRLV_2016-1.pdf
- Gorski, P. (2018). Understanding the Depth and Breadth of "Multicultural". Accessed on 3rd December 2018 from: <http://www.edchange.org/multicultural/activities/multicultural.html>
- Hidalgo, N. (1993). *Multicultural teacher introspection*. In Perry, T. and Fraser, J. (Eds.) *Freedom's Plow: Teaching in the Multicultural Classroom*. New York: Routledge.
- Kirklees Prevent (2016). *Case Study: A Kirklees Prevent Hub*. Accessed on 3rd December 2018 from: <https://www.kirklees.gov.uk/beta/community-safety-partners/pdf/kirklees-channel-case-study.pdf>
- Irvine, J. J., & Armento, B. J. (Eds.). (2001). *Culturally responsive teaching: Lesson planning for elementary and middle grades*. Boston: McGraw-Hill.
- SALTO (2017). *An Introduction to Diversity Management Youth Work*. Accessed on 3rd December 2018 from: <https://www.salto-youth.net/downloads/4-17-3619/IntroductionToDiversityManagementInYouthWork.pdf>
- United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (2016). *A Teacher's Guide on the Prevention of Violent Extremism*. Paris, France: UNESCO

